

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

KANCELARIA SENATU

03980200654013
RPW/18388/2022 P. zat. 4
2022-08-04 rej. Kamela Iwohna

WPL. 255. 2022. MW

Warszawa, 1 sierpnia 2022 r.

Pan
Aleksander Pocię
Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Stanowowy Panie Przewodniczący

nawiązując do ustawy z dnia 22 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk senacki: nr 776)¹ na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców², który stanowi, że do zadań Rzecznika MŚP należy opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, proszę o przyjęcie poniższych uwag.

¹ Druki sejmowe nr 2376, 2443 i 2443-A, dalej: ustawa.

² Dz. U. z 2018 r. poz. 648, dalej: Rzecznik MŚP”.

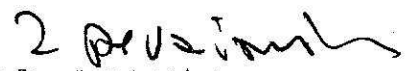
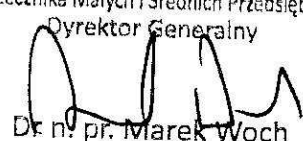
Należy zauważyć, że do ustawy³ zostały przeniesione z niewielkimi zmianami redakcyjnymi przepisy z ustawy z dnia 22 lipca 2022 r. o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 777⁴, dotyczące m.in. uprawnienia do korzystania przez skazanych i tymczasowo aresztowanych z aparatu telefonicznego, jednakże z pominięciem stosownej wzmianki, w dołączonym do ustawy materiale, o opiniach pozyskanych na etapie rządowych prac nad ustawą, tj. o krytycznych uwagach zarówno przedsiębiorców, jak i instytucji państwowych⁵.

Biorąc pod uwagę powyższe, w załączeniu przekazuję uwagi Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w piśmie do Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 grudnia 2021 r., gdzie Rzecznik MŚP wskazywał, m.in., iż:

Ograniczenie konstytucyjnej wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny zgodnie z art. 20 i 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r.⁶ Zasada wolności działalności gospodarczej została również wskazana w art. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁷ (Konstytucja Biznesu).

Przedsiębiorcy zrzeszeni w Radzie Przedsiębiorców działającej przy Rzeczniku MŚP wskazują, że istnieje uzasadniona obawa, że w praktyce projektowane uregulowania doprowadzą do nieuzasadnionego ograniczenia lub wręcz nieuzasadnionego uniemożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie dozwolonych usług telekomunikacyjnych, dotychczas wykonywanej przez nich w zakładach penitencjarnych. Usługi te zamawiano dotychczas w trybie konkurencyjnym, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁸ i podmioty publiczne mogły również przystępować do tych postępowań przetargowych.

Reasumując, proszę Pana Przewodniczącego o uwzględnienie powyższych stanowisk w trakcie dalszych prac nad ustawą.

Z up. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Dyrektor Generalny

Dr. n. pr. Marek Woch

³ Tu: art. 1 pkt 48 lit. d i art. 13 pkt 1, Numer z wykazu RCL: UD282.

⁴ Druki sejmowe nr 2384, 2445 i 2445-A, Numer z wykazu RCL: UD287.

⁵ <https://legislacja.gov.pl/projekt/12353000/katalog/12826408#12826408>, dostęp: 1.08.2022 r.

⁶ Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.

⁷ Dz. U. z 2021 r. poz. 162 ze zm., dalej: „Prawo przedsiębiorców”.

⁸ Dz. U. z 2021 r. poz. 1129 ze zm.

Załączniki:

- 1) kopia pisma Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców do Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2021 r.,
- 2) kopia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem HACK&PHACK DEFENCE LTD Piotr Marcin Wierzbicki,
- 3) kopia pisma Dialtech Sp. z o.o. z dnia 28 czerwca 2022 r.,
- 4) kopia pisma Krajowej Izby Komunikacji Internetowej i Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji z dnia 4 lipca 2022 r.

WPL. 877. 2021. GG

Warszawa, 3 grudnia 2021 r.

Pan

Zbigniew Ziobro

Minister Sprawiedliwości

al. Ujazdowskie 11

00-950 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

w związku z toczącymi się konsultacjami Projektu ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹ oraz na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców², który stanowi, że do zadań Rzecznika MŚP należy opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, proszę uprzejmie o przyjęcie poniższych uwag.

Ograniczenie konstytucyjnej wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny zgodnie z art. 20 i 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r.³. Zasada wolności działalności gospodarczej została również wskazana w art. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁴ (Konstytucja Biznesu).

Przedsiębiorcy zrzeszeni w Radzie Przedsiębiorców działającej przy Rzeczniku MŚP wskazują, że istnieje uzasadniona obawa, że w praktyce projektowane uregulowania

¹ Numer wykazu: UD287.

² Dz. U. z 2018 r. poz. 648, dalej: „Rzecznik MŚP”.

³ Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm., dalej: „Prawo przedsiębiorców”.

doprowadzą do nieuzasadnionego ograniczenia lub wręcz nieuzasadnionego uniemożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie dozwolonych usług telekomunikacyjnych, dotychczas wykonywanej przez nich w zakładach penitencjarnych. Usługi te zamawiano dotychczas w trybie konkurencyjnym, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁵ i podmioty publiczne mogły również przystępować do tych postępowań przetargowych.

Rzecznik MŚP negatywnie opiniuje więc zmiany przepisów, dla których zabrakło należytego umotywowania w uzasadnieniu do Projektu, tj.:

- a) art. 105b § 4-6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy⁶, które miałyby stanowić, że:

„§ 4. Realizację uprawnienia, o którym mowa w § 1, można powierzyć przywieziennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2021 r. poz. 179), wskazanemu przez Ministra Sprawiedliwości w drodze decyzji, która podlega opublikowaniu w dzienniku urzędowym tego Ministra.

§ 5. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, realizowane jest w oparciu o odrębne dla każdego zakładu karnego umowy, podpisane przez dyrektorów tych zakładów z podmiotem, o którym mowa w § 4.

§ 6. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, warunki umów, o których mowa w § 5.”

- b) art. 4 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej⁷, które miałyby stanowić, że:

„4. Służba Więzienna współdziała z przywieziennym zakładem pracy, wskazanym w decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w art. 105b § 4 i art. 217c § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny

⁵ Dz. U. z 2021 r. poz. 1129 ze zm.

⁶ Dz. U. z 2021 r. poz. 53 ze zm.

⁷ Dz. U. z 2021 r. poz. 1064 ze zm.

wykonawczy, przy realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych.

5. *Dyrektor Generalny Służby Więziennej zawiera z dyrektorem przywięziennego zakładu pracy, o którym mowa w ust. 4, porozumienie, w którym określone zostaną warunki techniczne i wymogi dla systemu służącego realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych, a także czas trwania porozumienia i inne istotne jego elementy.*

Odnosząc się do argumentacji przedstawionej na str. 65-67 uzasadnienia Projektu:

1. Zapewnienie osobom osadzonym takich samych warunków rozmów telefonicznych we wszystkich zakładach karnych i aresztach śledczych oraz mechanizmów umożliwiających skuteczne wykonanie kodeksowego obowiązku kontroli rozmów telefonicznych osadzonych może odbywać się poprzez ujednoczenie specyfikacji technicznych zamawianych usług i nie musi wykluczać świadczenia tych usług przez podmioty z sektora prywatnego.
2. Przepisy o ochronie danych osobowych również nie wykluczają podmiotów komercyjnych ze świadczenia powyższych usług w zakładach penitencjarnych, ponieważ zgodnie z art. 10 RODO⁸: „Przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa na podstawie art. 6 ust. 1 wolno dokonywać wyłącznie pod nadzorem władz publicznych lub jeżeli przetwarzanie jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą”. Dostyc trudno wyobrazić sobie sytuację, że usługi telekomunikacyjne będą świadczone przez przywięziennne zakłady pracy, w oparciu o zatrudnionych w nich osadzonych, właśnie m.in. ze względu na zasady RODO i oczywistą konieczność wyłączenia dostępu osadzonych do danych osobowych innych osadzonych oraz osób, które

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, str. 1 ze zm.), dalej: „RODO”.

znajdują się poza zakładami penitencyjnymi, z którymi telefonicznie kontaktują się osadzeni.

3. Wydaje się, że istotna i specjalistyczna infrastruktura techniczna w zakładach penitencyjnych nie powinna być tworzona w oparciu o osoby odbywające wyroki skazujące właśnie ze względu na bezpieczeństwo jednostek penitencyjnych oraz bezpieczeństwo państwa. Nadzwyczaj wątpliwe jest motywowanie wprowadzenie powyższych przepisów chęcią umożliwienia osadzonym zdobycia i podniesienia umiejętności zawodowych.

Faktyczny zakaz lub znaczne ograniczenie możliwości oferowania dozwolonych usług telekomunikacyjnych osadzonym w więzieniach, będą miały oczywisty i bardzo duży wpływ na funkcjonowanie wielu firm telekomunikacyjnych z branży MSP, wbrew stwierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu do Projektu, że: „Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.”.

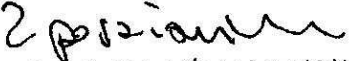
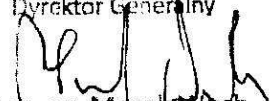
W dalszych pracach nad Projektem uwzględnienia wymaga więc także art. 66 Prawa przedsiębiorców (Konstytucji Biznesu), który stanowi, że:

- „1. *Przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem projektu aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej dokonuje się:*
 - 1) *analizy możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków;*
 - 2) *oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, w tym oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz analizy zgodności projektowanych regulacji z przepisami ustawy.*
2. *Wyniki oceny i analiz, o których mowa w ust. 1, zamieszcza się w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego.”.*

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

Ponadto zwracam się o zajęcie stanowiska w sprawach poruszonych w pismach:
Pika Polska Sp. z o.o. z dnia 18 listopada 2021 r.; Telestrada S.A. z dnia 17 listopada 2021 r.;
Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej z dnia 25 listopada 2021 r.; Krajowa Izba Komunikacji
Ethernetowej z 24 listopada 2021 r.

Z up. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Dyrektor Generalny

Dr h. pr. Marek Woź

Do wiadomości: Pan Michał Woś, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Warszawa, dn 18.11.2021.

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców
ul. Wilcza 46
00-679 Warszawa

Szanowni Państwo,

W nawiązaniu do projektu zmian w Ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021r. poz. 1064 i 1728) chcielibyśmy przedstawić stanowisko naszej Spółki w przedmiotowej sprawie i prosić Państwa o jego uwzględnienie w opinii projektu.

Jesteśmy jednym z Operatorów Telekomunikacyjnych świadczącym usługi dla osób osadzonych w Zakładach Karnych i Aresztach Śledczych i proponowana zmiana dotknie nas bezpośrednio.

Propozycja dodania zapisu par. 4 ust. 4 i 5 do Ustawy o Służbie Więziennej oraz art. 105 b par. 4 -6 i art. 217 c par. 5 – 7 do Ustawy Kodeks Karny Wykonawczy, które to tworzą z Przywzięnnego Zakładu Pracy - Operatora Telekomunikacyjnego oraz dają mu jako jednemu – bez żadnego przetargu – ustawowe prawo obsługi połączeń osób osadzonych w jednostkach penitencjarnych spowoduje wykluczenie wielu firm, w tym naszej z tego rynku.

Nowelizacja ta de facto zlikwiduje naszą i inne firmy zapewniające aktualnie osobom osadzonym kontakt telefoniczny ze światem zewnętrznym – gdzie w 2020 roku według raportu UKE wypracowaliśmy 6,3 % dochodu netto z 0,3 mld zł. zarobionych ze świadczenia usług VoIP w Polsce.

Propozycja zmian w Ustawie o Służbie Więziennej to nic innego jak nacjonalizacja rynku telekomunikacyjnego, wprowadzająca ręczne sterowanie rynkiem oraz powodująca likwidację naszych firm – pozostawiając nas z długami pochodzącymi choćby z tytułu zwrotu niewykorzystanych środków finansowych naszym abonentom przez co dojdzie do wielu zwolnień, a tym samym wielu dramatów Rodzin naszych Pracowników oraz Współpracowników.

Wprowadzenie jednego Operatora Telekomunikacyjnego – w rzeczywistości rządowego, będącego ponadto pod nadzorem Ministra Sprawiedliwości – spowoduje też brak

możliwości kształtowania konkurencji na rynku usług dla osób osadzonych, co zapewne doprowadzi do niekontrolowanego wzrostu opłat za połączenia dla tych osób, ostatecznie obciążając budżety ich Rodzin.

Do tej pory obowiązywały w Aresztach Śledczych i Zakładach Karnych w tej kwestii przetargi lub konkursy ofert, a Operatorzy Telekomunikacyjni zarejestrowani w Rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych mieli – mając na uwadze ustawowo przyznane prawo swobody działalności gospodarczej – gwarantując braku interwencji Państwa polegającej na ręcznym sterowaniu rynkiem, tym samym inwestowali i rozwijali swoje biznesy – powyższa zmiana oznacza dla tych firm (w tym naszej) w większości przypadków po prostu likwidację.

Służba Więzienna już wielokrotnie próbowała wprowadzić jednego Operatora samoinkasujących aparatów telefonicznych do jednostek penitencjarnych, ale między innymi interwencja Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – zalecająca objęcie tych planów osłoną antykorupcyjną Centralnego Biura Śledczego – spowodowała wycofanie się z tego pomysłu przez Centralny Zarząd Służby Więziennej.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że złożona równoległe z tym projektem propozycja zmian Kodeksu Karnego Wykonawczego poprzez dodanie art. 105 c par. 1. 2 prowadzi do uniemożliwienia realizacji usług telekonferencji dla osób osadzonych co spowoduje brak możliwości kontaktu osadzonym małżeństwom i ich rodzinom. Ponadto zakaz świadczenia usług przekierowywania rozmów oraz telekonferencji należy rozpatrywać szerzej – poza tym, że uderza on bezpośrednio m. in. w operatorów telefonii komórkowej, gdyż musieliby oni wyłączyć u wszystkich swoich abonentów możliwość realizacji takich usług to uniemożliwi legalną możliwość realizacji połączeń do instytucji korzystających z rozbudowanych central z systemami IVR takich jak Sądy, Prokuratury i inne Urzędy Państwowe.

Ponieważ w założeniu Ministerstwa znajdującym się w Ocenie Skutków Regulacji, cyt. „Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. Poz. 162)” – INFORMUJEMY PAŃSTWA, ŻE TAKOWY WPŁYW ISTNIEJE I SPOWODUJE DLA CAŁOŚCI RYNKU WIELOMILIONOWE STRATY WYNIKAJĄCE MIĘDZY INNYMI Z WYNIENIONEGO POWYŻEJ NAKAZU ZWROTU NIETYKORZYSTANYCH ŚRODKÓW FINANSOWYCH ABONENTOM USŁUG ORAZ SPOWODUJE ZNIEMOCNIENIE FIRM, KTÓRE SPECJALIZUJĄ SIĘ W ŚWIADCZENIU USŁUG TELEFONICZNYCH DLA OSÓB OSADZONYCH, CO DODATKOWO BĘDZIE NIOSŁO ZA SOBĄ POWSTANIE DŁUGÓW WYNIKAJĄCYCH Z LEASINGÓW, KREDYTÓW ORAZ INNYCH ZOBOWIĄZAŃ, KTÓRE WIERZĄC W STABILNOŚĆ LEGISLACYJNĄ W NASZYM KRAJU WZIĘŁY NA SIEBIE TE FIRMY.

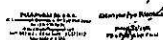
Dlatego mając na względzie wynikającą z Kodeksu Spółek Handlowych odpowiedzialność za prowadzone przez nas firmy oraz fakt, że proponowane zmiany doprowadzą do monopolizacji rynku, co za tym idzie odebrania prawa wyboru najlepszej oferty usług telekomunikacyjnych osobom osadzonym, które w końcu nie są pozbawione praw obywatelskich liczymy na

Pika Polska Sp. Z o. o
ul. Czerwonych Beretów 6
00-910 Warszawa

tel. (22) 400 40 19
biuro@pikapolska.pl

Państwa pomoc i zaangażowanie oraz mamy nadzieję, że przekazane przez Państwa do Ministerstwa uwagi spotkają się ze zrozumieniem, właściwą oceną i przyczynią się w efekcie do wycofania niekorzystnych, wręcz nieakceptowalnych propozycji zmian w prawie.

Dokument
podpisany przez
Katarzyna
Wierzbicka
Data: 2021.11.19
18:13:37 CET

Z Poważaniem,
Katarzyna Wierzbicka
Prezes Zarządu
Pika Polska Sp. Z o. o.

Do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
ul. Wilcza 46; 00-679 Warszawa

Wniosek o interwencję

1. Instrukcja wypełnienia dokumentu

1. WYPEŁNIJ WIELKIMI LITERAMI.
2. Wypełniaj kolorem czarnym lub niebieskim.

2. Dane wnioskodawcy

2.1. Dane identyfikacyjne

Nazwa firmy/Organizacji
przedsiębiorców

TELESTRADA S.A.

Numer identyfikacyjny

5 4 4 1 0 1 4 4 1 3

Ⓢ NIP, REGON lub KRS

2.2. Adres siedziby

Miejscowość

WARSZAWA

Ulica

ALEJA KRAKOWSKA

Nr domu

22A

Nr lokalu

Kod pocztowy

0

2

-

2

8

4

2.3. Dane kontaktowe wnioskodawcy (dane kontaktowe nie są obowiązkowe, ale ułatwią kontakt w sprawie wniosku)

Numer telefonu

223406581

Adres poczty elektronicznej

JACEK.LICHOTA@TELESTRADA.PL

2.4. Dane pełnomocnika (podaj jeśli w sprawie ustanowiłeś pełnomocnika)

Imię i nazwisko

2.5. Adres korespondencyjny wnioskodawcy (jeśli w sprawie ustanowiłeś pełnomocnika to podaj jego adres)

Ulica

Nr domu

Nr lokalu

Kod pocztowy

Status przedsiębiorcy: oświadczam, że (proszę zaznaczyć właściwy kwadrat):

- Jestem mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców
- Jestem małym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców
- Jestem średnim przedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców

Zgłoszenie sprawy do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Wniosek pobrano z <https://rzecznikmsp.gov.pl/>

3. Treść wniosku

(Napisz w jakiej sprawie potrzebujesz interwencji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz dołącz wszystkie istotne dokumenty które mogą być przydatne w sprawie. Na przykład, jeśli kwestionujesz działanie organów podatkowych w Twojej sprawie przybliż ją szczegółowo i dołącz do wniosku właściwe dokumenty.)

Szanowni Państwo

Działając w imieniu TELESTRADA S.A. (dalej „TIS” lub „Spółka”), zwracamy się z uprzejmą prośbą o podjęcie działań w zakresie planowanych zmian ustawy o Służbie Więziennej, mających bezpośredni wpływ na prowadzoną przez Spółkę działalność telekomunikacyjną.

W szczególności wskazujemy na ryzyko wprowadzenia przepisów umożliwiających powierzenie przywilejennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności, realizacji świadczenia usług telefonicznych dla osób osadzonych oraz określenie zasad w tym zakresie. Konkretnie zaś o wprowadzenie w art. 4 projektu Ustawy o Służbie Więziennej ust. 4 i 5, odnoszących się do art. 105 b i 217 c k.k.w.

Obecnie, w większości przypadków, osadzeni mogą korzystać z usług telekomunikacyjnych dostarczanych przez kilka podmiotów telekomunikacyjnych. Mają szeroki wybór dostępnych kart przedpłaconych, a uczestnicy rynku telekomunikacyjnego wypracowali model współpracy w tym zakresie. Dostawcy kart przedpłaconych konkurują ze sobą ofertą, starając się zaoferować osadzonym korzystne ceny za świadczone usługi telekomunikacyjne. Zawierają również bilateralne umowy o połączeniu sieci, aby umożliwić osadzonym możliwość wykonywania połączeń z wykorzystaniem kart operatorów trzecich i wzajemnego korzystania z fizycznej infrastruktury podmiotu, który zainstalował aparaty samoinkasujące w danej lokalizacji.

Z opublikowanego 4 listopada 2021 roku na stronie Rządowego Centrum Legislacji <https://legislacja.gov.pl/biuletyn/12353000/katalog/12826498;12826498> dokumentu „Projekt Uzasadnienia 2.11.2021”, dalej „Uzasadnienie” (w szczególności strona 66) wynika, że planowane jest powołanie w ramach Ministerstwa Sprawiedliwości podmiotu, który zorganizuje i będzie odpowiadał za realizację świadczenia usług telekomunikacyjnych. Powierzenie tego zadania oznacza faktyczny monopol podmiotu państwowego, wzrost opłat za usługi telekomunikacyjne i narażenie na ogromne straty finansowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy zainwestowali bardzo duże środki finansowe (infrastruktura, platformy inteligentne do zarządzania ruchem i płatnościami, zasoby osobowe) w stworzenie obecnego systemu telekomunikacyjnego obsługującego telefoniczny ruch wychodzący z zakładów karnych.

W związku z tym, że nie zgadzamy się na podnoszone w Uzasadnieniu stwierdzenia, że „projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw”, prosimy o pilne wsparcie. Będziemy zobowiązani za Państwa zainteresowanie, zajęcie stanowiska w temacie planowanych zmian i przekazanie uwag do Ministerstwa Sprawiedliwości w terminie wyznaczonym na 24 listopada 2021 roku.

Z poważaniem
Jacek Uchota
Prezes Zarządu

Lukasz Rybak
Członek

Signed by /
Podpisano przez:
Lukasz Marek
Rybak
Date / Data:
2021-11-19 17:50

4. Podstawa prawna

Art. 10 Ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

5. Załączniki (np. decyzje organów, wyroki sądów wydane w sprawie)

1. załączniki:

6. Data i podpis wnioskodawcy

Data

1	7
---	---

 -

1	1
---	---

 -

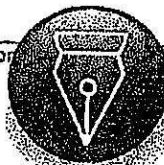
2	0	2	1
---	---	---	---

① DD-MM-RRRR

Podpis

--

Podpis przedsiębiorcy

Signed by /
Podpisano przez:

Łukasz Lichota (pełnomocnik wynikający z KRS)

Date / Data: 2021-
11-19 13:47

Udzielam pełnomocnictwa:

(dane pełnomocnika):

_____ do reprezentowania

(nazwa/firma przedsiębiorcy):

_____ w postępowaniu przed Rzecznikiem
Małych i Średnich Przedsiębiorców w związku ze złożonym wnioskiem.

Podpis

--

Podpis przedsiębiorcy zgodnie z reprezentacją (np. wynikającą z KRS)

Zgłoszenie spraw do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Wniosek pobrano z <https://rzecznikmsp.gov.pl/>

WPC
30.11.2021
STARSZY SPECJALISTA
Wydział Prawno-Legislacyjny

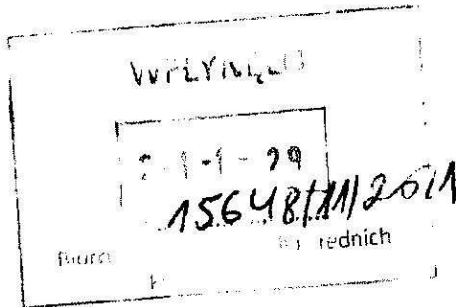
Kruczek
Natalia Kruczek

 krajowa
izba
gospodarki
cyfrowej

Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa
www.ekig.pl

EKIG/07/11/2021

Warszawa, dnia 24 XI 2021

Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa

dotyczy: projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych Innych ustaw (UD287)

Szanowny Panie Ministrze,

Ministerstwo Sprawiedliwości opublikowało 4 listopada br. projekt zmian w ustawie o Służbie Więziennej oraz niektórych Innych ustaw, a także zainicjowało publiczne konsultacje. Niestety planowane zmiany w art. 105b § 4-6 i art. 217 c Kodeksu karnego wykonawczego naruszają zasadę wolności prowadzenia działalności gospodarczej, niedyskryminacji i uczciwej konkurencji przedsiębiorstw, poprzez unieszkodliwienie prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zapewniającym obecnie telekomunikację w zakładach dla osadzonych. Projektowane zmiany są ujęte w akcie, który swoim zakresem przedmiotowym nie powinien regulować działalności telekomunikacyjnej, podlegającej reżimowi prawa telekomunikacyjnego. Nie sposób pominąć faktu, że w

jednostkach penitencjarnych działają obecnie podmioty, które wykonują działalność gospodarczą – telekomunikacyjną - polegającą na świadczeniu usług telekomunikacyjnych osadzonym, wpisane w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych. .

Przyjęcie Projektu w aktualnym brzmieniu oznacza:

1. **Naruszenie zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej, ochrony trwałości prowadzenia działalności gospodarczej i uczciwej konkurencji, istotne i rażące naruszenie praw przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących swoje usługi w jednostkach penitencjarnych, poprzez nieuwzględnienie faktu prowadzenia przez nich działalności.**

Jeśli nowe przepisy zostaną przyjęte, rynek komercyjny będzie podlegał państwowej ingerencji, która całkowicie wyeliminuje przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy obecnie świadczą swoje usługi w jednostkach penitencjarnych. Ograniczenie tych usług, poprzez umożliwienie ich świadczenia wyłącznie przez podmioty kontrolowane przez Ministra Sprawiedliwości, spowoduje całkowite wyeliminowanie zarówno tych przedsiębiorców, jak również spowoduje zanik branży na rynku właściwym, w zakresie przewidującym powierzenie realizacji świadczenia usług telefonicznych jednostkom podległym i nadzorowanym przez Ministra Sprawiedliwości. Warto jest jednocześnie wskazać, że przedmiotowy projekt ustawy nie zawiera w swojej treści żadnych przepisów przejściowych i dostosowujących regulujących sytuację obecnie istniejących przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących swoje usługi w jednostkach penitencjarnych. Projekt swoją treścią całkowicie pomija te podmioty w taki sposób, jakby obecnie osoby osadzone nie miały zagwarantowanego uprawnienia do komunikowania się ze swoim obrońcą, pełnomocnikiem oraz utrzymywania więzi z rodziną i innymi osobami bliskimi, co jest w istocie działaniem wprowadzającym w błąd i jednocześnie sprzecznym z aktualnym stanem faktycznym. Projektowane zmiany rażąco naruszają swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, która jest zagwarantowana przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt oraz jego uzasadnienie w obecnym brzmieniu dodatkowo narusza ochronę trwałości prowadzenia działalności gospodarczej i ochronę inwestycji, których koszty zostały poniesione bezpośrednio przez przedsiębiorców. Z istoty prowadzenia działalności gospodarczej wynika konieczność poniesienia kosztów, aby móc świadczyć usługi. Wskazane koszty obejmują m.in. instalację infrastruktury umożliwiającej wykonywanie połączeń przez osadzonych, wraz z niezbędnym sprzętem, poniesione na przestrzeni

[Handwritten signature]

kilkunastu lat. Krytycznie należy ocenić kwestię dotyczące braku przepisów przejściowych.. Taka sytuacja jest niedopuszczalna z punktu widzenia zasad techniki legislacyjnej, a przede wszystkim z punktu widzenia ochrony praw przedsiębiorców, którzy z dnia na dzień będą zobligowani do zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, bez możliwości przygotowania się do wejścia przepisów w życie, jak również brakiem możliwości zagospodarowania i dostosowania przedsiębiorstwa do nowej sytuacji rynkowej. Takie działania niezaprzeczalnie pozbawią źródła zarobków podmioty funkcjonujące do tej pory na rynku. Podkreślić należy, że funkcjonowanie podmiotów gospodarczych na rynku usług telekomunikacyjnych dla osadzonych ma swoją wieloletnią historię sięgającą przynajmniej czasów wprowadzenia do kodeksu karnego wykonawczego przepisu art. 105 b (tj. roku 2003r.) A zatem przez prawie 20 lat przedsiębiorcy telekomunikacyjni dokonywali stale nakładów, ponoszą koszty utrzymania infrastruktury i generują dochody.

2. Wyraźna dyskryminacja i nieuzasadnione twierdzenia w zakresie braku możliwości zapewnienia osobom osadzonym kontaktów telefonicznych.

Obecne brzmienie projektowanych przepisów, jak również uzasadnienie projektu niesie ze sobą sprzeczne ze stanem faktycznym tezy. Z treści uzasadnienia można wyczytać, że projekt ustawy ma na celu „zapewnienie realizacji kodeksowego prawa osób pozbawionych wolności do prowadzenia rozmów telefonicznych, przy założeniu, że rozmowy te odbywać się będą w jednakowy sposób i na takich samych zasadach we wszystkich jednostkach penitencjarnych”, nie uwzględniając tym samym, że obecnie na rynku występują podmioty, które gwarantują wyżej wskazane usługi, bez jakiegokolwiek ingerencji w realizację kodeksowego prawa osób pozbawionych wolności do prowadzenia rozmów telefonicznych. Uzasadnienie całkowicie pomija ten fakt. Również chyblone są zagadnienia związane z rzekomym zagwarantowaniem bezpieczeństwa ochrony danych osobowych, biorąc pod uwagę, że świadczenie usług w jednostkach penitencjarnych jest prowadzone obecnie przez wysoce wyspecjalizowane podmioty, które ze wszech miar gwarantują oraz zobowiązane są do przestrzegania w istocie rygorystycznych przepisów z zakresu ochrony danych osobowych. Ponadto w naturalnym związku z prowadzeniem działalności gospodarczej pozostaje zatrudnianie pracowników, czy korzystanie z usług innych firm polskich. W zakres takich usług możemy zaliczyć współpracę wielu przedsiębiorców m.in. z podmiotami świadczącymi usługi w zakresie kompleksowej obsługi oprogramowania niezbędnego do należytego wykonywania tego rodzaju działalności. Projektowane zmiany zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio negatywnie wpłyną na sytuację

gospodarczą podmiotów w kraju, które dodatkowo zmagają się ze skutkami pandemii wirusa SARS-CoV-2, która trwa niemalże nieprzerwanie od 2 lat, wpłynie na zwiększenie stopy osób bezrobotnych, jak również obciąży skarb państwa.

3. Brak technicznych kryteriów oceny, kwestia infrastruktury, kwalifikacje osób zaangażowanych w projekt.

Projekt nie uwzględnia dodatkowo kwestii dotyczącej warunków demontażu infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się obecnie w zakładach penitencjarnych, która pozostaje własnością przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Rzeczy te obejmują m.in. samoinkasujące aparaty telefoniczne, infrastrukturę techniczną, na którą składają się m.in. kable telekomunikacyjne doprowadzone do jednostek penitencjarnych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz pozostające w ich władaniu. Proponowane zmiany nie uwzględniają, że proces obejmujący umiejscowienie tych urządzeń na terenie jednostek penitencjarnych, jak również ich utrzymanie, bieżąca konserwacja oraz usuwanie awarii wymagały i wymagają środków pieniężnych, nadto odpowiedniej i wykwalifikowanej kadry, która jest zatrudniona u przedsiębiorców. Ważna z punktu widzenia projektowanych zmian jest okoliczność dotycząca kadry, która ma odpowiadać za realizację usług telefonicznych w jednostkach penitencjarnych, na gruncie projektowanych zmian. Z istoty rynku telekomunikacyjnego wynika, że jest to obszar wysoce specjalistyczny. W sytuacji, gdy nadzór nad świadczeniem usług powierzony zostanie m.in. przywieziennym zakładom pracy, nieposiadającym żadnego doświadczenia w prowadzeniu działalności telekomunikacyjnej, wówczas istotna jest odpowiedź na pytanie, czy jednostki te będą posiadały odpowiednią kadrę, która sprosta wymaganiom tego rynku, skoro na skutek wejścia w życie projektowanych zmian przedsiębiorcy, którzy istnieją na rynku od wielu lat przestaną świadczyć swoje usługi.

4. Status podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne oraz wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za ich regulację.

Świadczone przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych usługi należą do dostępnych usług telekomunikacyjnych. Wskazane usługi są regulowane m.in. w ustawie prawo telekomunikacyjne, co więcej – organem regulacyjnym w tym zakresie jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Zgodnie z treścią art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne w zw. z art. 43 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo

przedsiębiorców – działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Kwestia, która powoduje uzasadnione obawy jest okoliczność dotycząca uregulowania działalności podmiotów, które będą odpowiadać za świadczenie usług w jednostkach penitencjarnych. Projekt oraz jego uzasadnienie w swojej treści nie odnoszą się w żadnym stopniu do kontroli regulacyjnej podmiotów, które mają odpowiadać za świadczenie usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych.

5. Tryb prac legislacyjnych.

Niezrozumiały jest brak zwrócenia się o zajęcie stanowiska przez Izby branżowe zrzeszające przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Mimo faktu, iż wnioskodawcą projektu jest Minister Sprawiedliwości, projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw w sposób bezpośredni wpływa na działalność przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Projekt nie uwzględnia, że działania legislacyjne uniemożliwiające dalsze prowadzenie działalności gospodarczej stanowią swoistego rodzaju wyłączenie. Na próżno doszukiwać się również w dokumentach kwestii ewentualnej rekompensaty za eliminację z rynku istniejących na nim podmiotów, stosownego odszkodowania, czy uwzględnienia okoliczności związanych choćby z utraconymi przychodami

W związku z powyższymi uwagami, niniejszym wskazujemy, że:

1. Należy przeprowadzić pełną analizę skutków płynących z projektu nowelizacji ustawy oraz konsultacji publicznych.
2. Konieczna jest szersza debata na temat projektu z udziałem organizacji reprezentujących przedsiębiorców telekomunikacyjnych.
3. Należy zmienić przepisy eliminujące przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi w jednostkach penitencjarnych w taki sposób, aby umożliwić tym podmiotom dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, uwzględnić kwestie, że obecnie w jednostkach penitencjarnych usługi telekomunikacyjne są świadczone, jak również uwzględnić potencjalne straty finansowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na skutek możliwych zmian w wyniku przyjęcia projektowanej ustawy w obecnym brzmieniu.

4. Przepisy powinny uwzględniać kwestię demontażu infrastruktury, stanowiącej własność przedsiębiorców telekomunikacyjnych, która obecnie znajduje się oraz jest aktywnie wykorzystywana przez osadzonych w jednostkach penitencjarnych oraz przez personel jednostek, dzięki czemu może on sprawować kontrolę nad sposobem korzystania z prawa do rozmowy przez osadzonych.
5. Przepisy projektowane nie uwzględniają kwestii odszkodowawczych za *de facto* wywłaszczenie przedsiębiorców, zgodnie z obecną treścią projektu.
6. Przepisy nie uwzględniają przynajmniej okresu przejściowego, w którym podmioty istniejące obecnie na rynku będą mogły nadal prowadzić działalność gospodarczą.
7. Przepisy powinny przewidzieć tryb wypłaty odszkodowania przez Skarb Państwa za dokonane *de facto* wywłaszczenie.

Należy podkreślić, że niedopuszczalne jest przyjęcie projektowanych zmian w obecnym brzmieniu gdyż prowadzą one do wywłaszczenia istniejących podmiotów gospodarczych świadczących usługi telekomunikacyjne, co prowadzi do naruszenia podstawowych praw tych przedsiębiorców.

z pouważaniem

Jacek Czech

Prezes Zarządu

Do wiadomości:

- 1) Minister właściwy do spraw informatyzacji,
- 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 4) Krajowa Izba Gospodarki Elektronicznej i Telekomunikacji,
- 5) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 6) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 7) Rządowe Centrum Legislacji
- 8) Helsińska Fundacja Praw Człowieka

KIKE

WPK
30.11.2021
STARSZY SPECJALISTA
Wydział Prawno-Legislacyjny

Natalia Kruczek
Natalia Kruczek

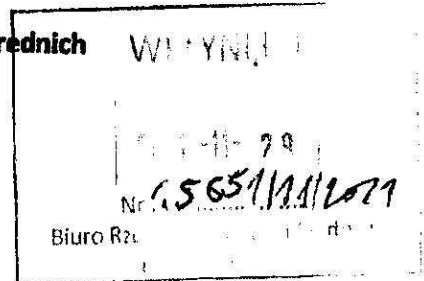
KRAJOWA IZBA KOMUNIKACJI ETHERNETOWEJ

ul. Lindleya 16, 02-013 Warszawa
tel. + 48 22 2928700, fax +48 22 2928701
www.kike.pl, e-mail: biuro@kike.pl, grap@kike.pl
KRS 0000316678, REGON 141637224, NIP 9512270210

Warszawa, dnia 24 listopada 2021 r.

ID KIKE: GRAP-624/21

**Rzecznik Małych i Średnich
Przedsiębiorców**
ul. Wilcza 46
00-679 Warszawa

Szanowny Panie Rzeczniku,

Działając w imieniu Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej (dalej: „KIKE”), będącej Izbą gospodarczą zrzeszającą przedsiębiorców działających na rynku telekomunikacyjnym, pragniemy zwrócić uwagę Pana Prezesa na Projekt UD287 ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (dalej: Projekt UD287)

Z rozdzielnika opublikowanego na stronach Rządowego Centrum Legislacji nie wynika bowiem, aby Rzecznik otrzymał do konsultacji przedmiotowe projekty ustaw, zaś w ocenie KIKE znajdują się w nich postanowienia, które:

- ograniczają swobodę działalności gospodarczej określonej grupy podmiotów będących małymi i średnimi przedsiębiorcami;
- prowadzą do powstania monopolu na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych.

Mając powyższe na uwadze KIKE pragnie prosić o zaangażowanie Rzecznika w konsultacje ww. ustaw i przedstawienie swojego stanowiska w procesie legislacyjnym poprzez wsparcie interesu małych i średnich przedsiębiorców.

Razem możemy więcej!

Na wstępie, KIKE pragnie wskazać, że obecnie usługi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych świadczone są przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Przedsiębiorcy Ci w znacznej mierze należą do grupy małych i średnich.

Przez wiele lat przedsiębiorcy Ci ponieśli znaczne nakłady na zorganizowanie infrastruktury, zbudowanie sieci w jednostkach penitencjarnych, zorganizowanie systemu wsparcia dla użytkowników (osadzonych), a co szczególnie istotne **wyspecjalizowały się w świadczeniu usług telekomunikacyjnych w szczególnych warunkach, jakim z całą pewnością są jednostki penitencjarne.** Można zatem mówić o istnieniu grupy podmiotów, która posiada doświadczenie i wszelkie warunki (w tym techniczne) do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla osadzonych.

Wejście w życie rozwiązań projektowanych w Projekcie UD287 w sposób diametralny zmieni sytuację tych przedsiębiorców, a nawet uniemożliwi im prowadzenie dalszej działalności. To zaś pozostaje nie do pogodzenia z zasadami gospodarki rynkowej i swobodą działalności gospodarczej, które w tej sferze nie były i nie powinny być w jakikolwiek sposób ograniczone.

Zgodnie z treścią art. 1 pkt 1 lit. a) Projektu UD287, do przepisów ustawy o Służbie Więziennej, w art. 4 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Służba Więzienna współdziała z przywieziennym zakładem pracy, wskazanym w decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w art. 105b § 4 i art. 217c § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, przy realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych.

5. Dyrektor Generalny Służby Więziennej zawiera z dyrektorem przywieziennego zakładu pracy, o którym mowa w ust. 4, porozumienie, w którym określone zostaną warunki techniczne i wymogi dla systemu służącego realizacji

uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych, a także czas trwania porozumienia i inne istotne jego elementy.”;

Uzupełnieniem ww. jest następująca zmiana treści art. 105b oraz 217c Kodeksu karnego wykonawczego:

2) w art. 105b po § 3 dodaje się § 4-6 w brzmieniu:

„§ 4. Realizację uprawnienia, o którym mowa w § 1, można powierzyć przywieziennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2021 r. poz. 179), wskazanemu przez Ministra Sprawiedliwości w drodze decyzji, która podlega opublikowaniu w dzienniku urzędowym tego Ministra.

§ 5. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, realizowane jest w oparciu o odrębne dla każdego zakładu karnego umowy, podpisane przez dyrektorów tych zakładów z podmiotem, o którym mowa w § 4.

§ 6. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, warunki umów, o których mowa w § 5.”.

6) w art. 217c po § 4 dodaje się § 5-7 w brzmieniu:

„§ 5. Realizację uprawnienia, o którym mowa w § 1 pkt 1, powierza się przywieziennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2021 r. poz. 179), wskazanemu przez Ministra Sprawiedliwości w drodze decyzji, która podlega opublikowaniu w dzienniku urzędowym tego Ministra.

§ 6. Uprawnienie, o którym mowa w § 1 pkt 1, realizowane jest w oparciu o odrębne dla każdego aresztu umowy, podpisane przez dyrektorów tych aresztów z podmiotem, o którym mowa w § 5.

§ 7. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, warunki umów, o których mowa w § 6.”.

Cytowane projektowane przepisy zakładają zatem wyznaczenie – w drodze jednostronnej decyzji Ministra Sprawiedliwości – jednego, centralnego podmiotu, będącego

przywieziennym zakładem pracy, który miałby zapewnić realizację usług telefonicznych we wszystkich jednostkach penitencjarnych. Podmiot ten będzie miał zatem pozycję monopolisty na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych

Projektowane przepisy prowadzą do całkowitego wykluczenia małych i średnich przedsiębiorców z rynku usług telefonicznych w jednostkach penitencjarnych, w przypadku przedsiębiorców, których jedynym przedmiotem działalności jest właśnie świadczenie usług telefonicznych w jednostkach penitencjarnych – **całkowitego pozbawienia ich możliwości prowadzenia swojej działalności.**

Powyższych okoliczności projektodawca zdaje się nie dostrzegać. **Fakt wpływu na działalność przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie został bowiem uwzględniony ani w uzasadnieniu Projektu UD287, ani też w ocenie skutków regulacji.**

Sprzeciw KIKE budzi także sposób wyboru podmiotu będącego przywieziennym zakładem pracy, który miałby realizować opisywane usługi. Należy bowiem wskazać, że będzie on wyznaczony jednostronną decyzją Ministra Sprawiedliwości w trybie pozaprzetargowym. Nikt poza Ministrem Sprawiedliwości nie będzie miał zatem realnego wpływu na to, który podmiot zostanie wybrany.

Co więcej, projektowane przepisy pozostają ze sobą niespójne i budzą liczne wątpliwości interpretacyjne.

Należy wskazać w projektowanych art. 105b §5 oraz 217c §6 KKW wskazuje się, że przywieziennemu zakładowi pracy wskazanemu w decyzji Ministra Sprawiedliwości powierza się realizację uprawnienia osadzonych do rozmów telefonicznych, co jest w oczywisty sposób nielogiczne, bowiem prowadziłoby do pozbawienia osadzonych możliwości realizacji takich rozmów.

Co zaś szczególnie istotne, art. 105b §5 zakłada fakultatywność („może powierzyć”), gdy tymczasem z §6 wynika, że uprawnienie osadzonych do rozmów telefonicznych jest (w każdym wypadku) realizowane w oparciu o odrębne umowy zawierane pomiędzy jednostką penitencjarną a wspomnianym przywieziennym zakładem pracy.

Zagrożona jest zatem pozycja konkurencyjna małych i średnich przedsiębiorców telekomunikacyjnych dotychczas świadczących przedmiotowe usługi, a co więcej, całokształt projektowanych przepisów prowadzi do wniosku, że zostaną oni pozbawieni możliwości świadczenia usług. To zaś przekłada się na ograniczenie tym przedsiębiorcom swobody prowadzenia działalności gospodarczej zagwarantowanej art. 20 Konstytucji RP oraz przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Ograniczeń tej swobody w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych nie przewiduje także ustawa – Prawo telekomunikacyjne.

KIKE zwraca także uwagę, że projektowane i omawiane wyżej przepisy pozostają sprzeczne z prawem unijnym. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 Dyrektywy Komisji nr 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej Państwa Członkowskie *nie przyznają oraz nie utrzymują w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia i/lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej.*

W przypadku projektowanych przepisów dochodzi zaś do jednoznacznego przyznania wyłącznych praw i to zarówno w odniesieniu do tworzenia i zapewnienia sieci łączności elektronicznej w jednostkach penitencjarnych, jak i w odniesieniu do świadczenia usług łączności elektronicznej, co jest nie do pogodzenia z cytowanym przepisem dyrektywy.

KIKE pragnie także zwrócić uwagę, że do ograniczenia konkurencji na opisywanym rynku prowadzą także wprowadzane w art. 26 Projektu UD287 zmiany w ustawie – Prawo zamówień publicznych. Zgodnie z treścią projektowanych przepisów, Prawa zamówień publicznych, a co

za tym idzie wszelkich związanych z nią procedur mających na celu zapewnienie konkurencyjności na rynku, nie stosuje się do zamówień o wartości mniejszej niż progi unijne:

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) udzielanych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego albo jednostki organizacyjne mu podległe lub przez niego nadzorowane przywiązaniemu zakładom pracy, prowadzonym jako przedsiębiorstwa państwowe albo instytucje gospodarki budżetowej, związanych z utrzymaniem zatrudnienia osób pozbawionych wolności, realizowanych samodzielnie lub przy udziale podwykonawców;”

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) udzielanych przez przywiązane zakłady pracy, prowadzone jako przedsiębiorstwa państwowe albo instytucje gospodarki budżetowej, jeśli udzielenie takiego zamówienia jest niezbędne w celu wykonania zadań zleconych na podstawie pkt 8;”

Powyższe prowadzi do sytuacji, w której rynek świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych pozostanie poza jakimikolwiek mechanizmami konkurencyjnymi, zarówno jeśli chodzi o wybór samego podmiotu realizującego te usługi, jak również wybór podmiotów w jakiegokolwiek roli uczestniczących w ich realizacji.

W końcu uwagę zwraca niezwykle krótki okres przejściowy dotyczący opisywanych przepisów. Zgodnie z art. 54 Projektu UD287, ustawa wchodzi bowiem w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia. Zgodnie zaś z art. 42 Projektu UD287 Pierwsze porozumienie dotyczące warunków świadczenia usług pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a Dyrektorem Generalnym SW, o którym mowa w art. 4 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 (ustawa o Służbie Więziennej), zawiera się w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Powyzsze budzi zatem uzasadnione zaniepokojenie, ze mali i sredni przedsiebiorcy swiadczacy dzislaaj uslugi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych, w zasadzie z chwili na chwile zostana pozbawieni mozliwosci dalszego prowadzenia swojej dzialalnosci.

Majac na uwadze powyzsze uprzejmie wnosimy o zapoznanie sie przez Rzecznika z projektowanymi przepisami, w tym w szczegolnosci wskazanymi powyzej oraz wsparcie malych i srednich przedsiebiorcow telekomunikacyjnych w procesie legislacyjnym.

Z wyrazami szacunku,

Karol Skupien

Prezes Zarzadu

Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej

WPC
22.06.2022
GŁÓWNY WYDZIAŁ
Wydział
Damian [signature]
66

biuro@rzecznikmsp.gov.pl

Od: biuro@pikapolska.pl
Wysłano: środa, 22 czerwca 2022 11:18
Do: biuro@pikapolska.pl
Temat: Skierowanie Ustawy UD282 do Sejmu oraz ukrycie negatywnych opinii
Załączniki: 20220614 Hack UD282_287 Zgłoszenie do Ministerstwa.pdf; 20220522 podumowanie naszych uwag do Ustawy KKW UD282_UD287.pdf

Dot. WPl. 877. 2021
66

Dzień dobry,

chciałabym poinformować Państwa, że Projekt Ustawy UD282 Kodeks Karny Wykonawczy został skierowany do Sejmu. Do tego Projektu zostały przesunięte zapisy z Projektu UD287, ale nie przesunięto negatywnych opinii, które zostały do niego złożone. Tym samym nie ma wymienionych tam negatywnych opinii min Izb zrzeszających Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych. Przez co Posłowie debatujący nad tym Projektem nie będą wiedzieli o jego negatywnym wpływie na nasze działalności oraz niezgodności z prawem min Unijnym.

Proszę o informację czy podejmujecie Państwo w związku z tym jakieś działania i jeśli tak to jakie?

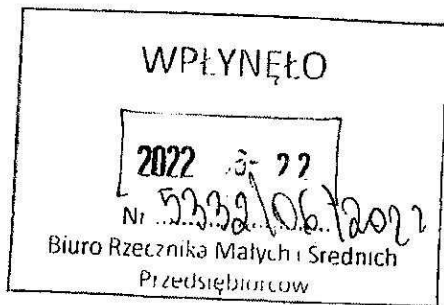
Uważam, że w tej chwili powinniśmy połączyć wspólnie siły, ponieważ jest to ostatni moment na przedstawienie naszych racji i wstrzymanie niekorzystnych zmian.

Dofącam jeszcze dodatkowe uwagi do uwag Ministerstwa Sprawiedliwości oraz propozycje artykułu związanego z odszkodowaniami za przejęcie rynku.

Z poważaniem,

Katarzyna Wierzbicka

Prezes Zarządu

PIKA Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wpisana do rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla miasta Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000636571, REGON 365372552, NIP 8522623566; kapitał zakładowy 10 000 PLN

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw z dnia 02.11.2021 r. (numer wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów **UD287**) oraz projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw z dnia 29.10.2021 r. (numer wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów **UD282**)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko** **HACK&PHACK DEFENCE LTD Piotr Marcin Wierzbicki**

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
ul. Poczтовая 12/8a, 70-360 Szczecin

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Czerwonych Beretów 6, 00-910 Warszawa, wierzbicki@hack-phack.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Piotr Marcin Wierzbicki	ul. Czerwonych Beretów 6, 00-910 Warszawa
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Obecne działania legislacyjne w sposób istotny naruszają prawo przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących swoje usługi w jednostkach penitencjarnych, prowadząc tym samym do wyeliminowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych z rynku.

Wnoszę o to by w przepisach przejściowych projektu UD 282 dodać artykuł 38

§ 1

Przedsiębiorcy Telekomunikacyjni wpisani do RTP, prowadzący działalność dłużej niż 2 lata, którzy na podstawie wprowadzonych przepisów ustawy (KKW) stracą możliwość świadczenia usług dla

osób osadzonych dostaną rekompensatę ze strony Skarbu Państwa w wysokości 5-letniego zysku, wyliczonego na podstawie obligacyjnie składanej co roku do Urzędu Komunikacji Elektronicznej deklaracji dotyczącej przychodów z tytułu świadczenia usług telefonicznych VoIP z wykorzystaniem kart zdrapek pre-paid (formularz F07.03.3).

§ 2

Wyliczenie kwoty rekompensaty nastąpi na podstawie deklaracji złożonej za rok bezpośrednio poprzedzający rok wprowadzenia Ustawy.

§ 3

Do kwoty rekompensaty wypłacanej Przedsiębiorcom wymienionym w § 1 niniejszego artykułu doliczony zostanie podatek VAT, a wypłata nastąpi w przeciągu dwóch tygodni od wprowadzenia w życie zapisu Ustawy (KKW) uniemożliwiającego świadczenie im usług dla osób osadzonych na podstawie złożonego pod groźbą odpowiedzialności karnej oświadczenia do Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 4

Zobowiązanie Przedsiębiorców wymienionych w paragrafie 1 niniejszej ustawy względem abonentów będących osobami osadzonymi przejmie podmiot wymieniony w ustawie po wcześniejszym udokumentowaniu mu przez tych Przedsiębiorców realnych kwot dostępnych na aktywnych kontach pre-paid tych abonentów.

Uzasadnienie

Choć Projektodawca zmian zawartych w projekcie UD282/UD287 sam wskazał w Ocenie Skutków Regulacji, że Przedsiębiorcy Telekomunikacyjni przestaną posiadać możliwość świadczenia swoich usług dla osób osadzonych po wprowadzeniu Ustawy to nie przewidział żadnej rekompensaty dla tych firm wynikającej z nacjonalizacji rynku usług telekomunikacyjnych, na którym działają, a który jest wart 20 mln złotych netto rocznie.

Stąd potrzeba wprowadzenia zapisu który zrekompensuje poniesione przez nich straty oraz pozwoli zachować im istniejące miejsca pracy dając jednocześnie czas na przebranżowienie.

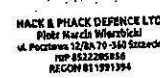
Ponadto należy zauważyć że Projektodawca przeniósł do projektu UD282 część przepisów z projektu UD287, ale nie przeniósł skrajnie krytycznych uwag do tych zmian wnoszonych przez Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych, których dotknie likwidacja po wprowadzeniu tych przepisów oraz Branżowych Izb Telekomunikacyjnych, a także m. in. sprzeciwu Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Oświadczenie o wpisie do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową
2	Oświadczenie wskazujące podmioty, na rzecz których wykonywana jest zawodowa działalność lobbingsowa

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Piotr Marcin Wierzbicki	14.06.2022.	 HACK & PHACK DEFENCE LTD Piotr Marcin Wierzbicki ul. Pocztowa 12/8A 70-360 Szczecin NIP 8522285856 REGON 811991394
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		
		Dokument podpisany przez Piotr Wierzbicki Data: 2022.06.14 12:03:43 CEST

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz.1080), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI STR. 39

w ujęciu pieniężnym sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw lata stosowania od 0 do 10 brakuje wpisu, że w każdym roku stosowania zapisów Ustawy strata tych firm wynosić będzie po 20 mln. zł. netto, co daje razem ponad 200 mln. zł. straty w przeciągu 10 lat.

UWAGA – po konsultacjach odbywających się w listopadzie 2021, w maju 2022 zmieniono projekt ustawy UD282 dodając nowe artykuły, których nikt nie miał możliwości skomentować, są to np.: cały artykuł 110 b KKW (wprowadzenie odpłatności za energię elektryczną dla wszystkich osadzonych w celi)

art. 39a k.k.w., art. 105b § 4-6 k.k.w., art. 217c § 5-7 k.k.w. i art. 4 ust. 4-5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, z późn. zm.)

Projektuje się:

- wprowadzenie przepisów umożliwiających powierzenie przywieziennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2021 r. poz. 179), realizacji świadczenia usług telefonicznych dla osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz określenie zasad w tym zakresie.

Jednym z obowiązków organów postępowania wykonawczego, wyrażonych w Kodeksie karnym wykonawczym, jest realizacja uprawnienia osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych do komunikowania się ze swoim obrońcą lub pełnomocnikiem oraz utrzymywania więzi z rodziną i innymi osobami bliskimi, które jest realizowane w znaczącym zakresie przez zapewnienie osobom pozbawionym wolności w jednostkach penitencjarnych możliwości nawiązywania połączeń przy pomocy samoinkasujących aparatów telefonicznych.

Dążąc do zapewnienia osobom osadzonym takich samych warunków rozmów telefonicznych we wszystkich zakładach karnych i aresztach śledczych, za realizację świadczenia usług telefonicznych dla osób pozbawionych wolności **będzie odpowiadał podmiot podległy lub nadzorowany przez Ministra Sprawiedliwości lub dla którego jest on organem założycielskim.** Podmiot ten zorganizuje system telefonii dla osób osadzonych, który będzie użytkowany we wszystkich jednostkach penitencjarnych na analogicznych zasadach obejmujących wszystkie zakłady karne i areszty śledcze. System ten ma na celu zapewnienie realizacji kodeksowego prawa osób pozbawionych wolności do prowadzenia rozmów telefonicznych, przy założeniu, że rozmowy te będą odbywać się w jednakowy sposób i na takich samych zasadach we wszystkich jednostkach penitencjarnych. Głównymi użytkownikami systemu będą osoby osadzone (w zakresie użytkowania telefonów do prowadzenia rozmów telefonicznych) oraz pracownicy i funkcjonariusze Służby Więziennej (w zakresie zapewnienia prawidłowego i praworządnego realizowania rozmów osadzonych).

NOTATKA: uzasadnienie to wskazuje bezpośrednio na podnoszoną przez nas nacjonalizację rynku wartego ok. 20 mln. zł. netto rocznie, a w przypadku podniesienia stawki za minutę rozmowy

o 5 gr. Przy obecnym wolumenie ruchu (ilość minut rozmów przeprowadzanych przez osoby osadzone) spowoduje to podniesienie wartości tego rynku o kolejne 10 ml. zł. Netto rocznie. Taka możliwość jest realna z racji wprowadzenia monopolu oraz potrzeby finansowania kampanii wyborczej przez Solidarną Polskę z racji braku subwencji ze strony Skarbu Państwa.

Możliwość powierzenia zadania organizacji systemu telefonii dla osób osadzonych podmiotowi podległemu lub nadzorowanemu przez Ministra Sprawiedliwości lub dla którego jest on organem założycielskim zmierza jednocześnie do właściwego zabezpieczenia danych osobowych osób pozbawionych wolności. Podmiotem przetwarzającym dane osobowe osób pozbawionych wolności (niezbędne do realizacji systemu telefonii dla osób pozbawionych wolności) nie będzie podmiot zewnętrzny, lecz podmiot podległy lub nadzorowany przez Ministra Sprawiedliwości lub dla którego jest on organem założycielskim. Przyjęcie takiego rozwiązania nadaje projektowanej regulacji gwarancyjny charakter właściwej ochrony danych osobowych osób pozbawionych wolności.

NOTATKA: Obecnie działające na rynku firmy spełniają wszystkie wymagania prawne wynikające z ustaw min. RODO, Prawo Telekomunikacyjne itp. - a jak podnosiły Izby Gospodarcze branży telekomunikacyjnej podmiot kontrolowany przez Ministra Sprawiedliwości z racji wymagań ustawowych musi zatrudniać osoby osadzone, co przeczy powyższemu uzasadnieniu Ministerstwa.

Projektowana regulacja podnosi jednocześnie bezpieczeństwo jednostek penitencjarnych oraz zwiększa bezpieczeństwo państwa. Należy bowiem zauważyć, że świadczeniem usługi telefonicznej objęta zostanie grupa około 70 tysięcy osób pozbawionych wolności (tymczasowo aresztowanych i skazanych). W efekcie realizacji przedsięwzięcia wdrożone zostaną mechanizmy umożliwiające skuteczne wykonanie kodeksowego obowiązku kontroli rozmów telefonicznych osadzonych.

NOTATKA: w obecnej chwili wszelkie mechanizmy kontroli są wprowadzone, każda rozmowa ma możliwość nasłuchu, przerwania oraz jej nagrania, bo umożliwiają to Operatorzy Telekomunikacyjni zgodnie z zawartymi umowami z Dyrektorami Jednostek Penitencjarnych

Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z ustawą z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 317) oraz ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) przywieźzione zakłady pracy są samofinansującymi się przedsiębiorstwami, które zobowiązane są do działania za zasadach racjonalnej gospodarki oraz bilansu ekonomicznego. Jednocześnie ustawa o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności wskazuje, że funkcjonowanie przywieźzionych zakładów pracy ma na celu tworzenie warunków do zatrudniania więźniów oraz prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym osiągnięcie zysków powinno być podporządkowane resocjalizacji. Przywieźzione zakłady pracy są ważnym ogniwem w procesie readaptacji społecznej osób pozbawionych wolności, dając możliwość pracy, zdobycia i podniesienia umiejętności zawodowych. Przywieźzione zakłady pracy w swojej działalności łączą ze sobą dwa trudne do pogodzenia cele: ekonomiczny i społeczny. Analizując zarówno uwarunkowania prawne i gospodarcze należy pamiętać, że skuteczność działań penitencjarnych realizowanych przez przywieźzione zakłady pracy jest ściśle uzależniona i powiązana z ich zdolnością do prowadzenia rentownej działalności gospodarczej, specyfiki branży, w której funkcjonują, wielkością oraz rodzajem pozyskiwanych zamówień oraz działaniami firm komercyjnych.

NOTATKA: czyli aby firmy należące do Ministerstwa Sprawiedliwości mogły funkcjonować na rynku komercyjnym należy wyeliminować firmy komercyjne, bo do tego zmierzają zapisy tej ustawy dając firmom Ministra Ziobry monopol na rynku wartym minimum 20 mln. zł. netto rocznie

Projekt przewiduje powstanie obowiązku współpracy pomiędzy Służbą Więzienną a przywieźzionym zakładem pracy wskazanym w decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w art. 105b § 4 k.k.w. i art. 217c § 5 k.k.w., przy realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych. W tym celu przewiduje się zawarcie porozumienia, w którym określone zostaną warunki techniczne i wymogi dla systemu służącego realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych, a także czas trwania porozumienia i inne istotne jego elementy.

NOTATKA: po pierwsze o jakim czasie trwania porozumienia można mówić jeżeli firma Ministra Ziobry ma dostać monopol?

Po drugie - utworzenie systemów zgodnych z prawem telekomunikacyjnym, wymaganiami rynku oraz RODO zajęło firmom wyspecjalizowanym działającym obecnie na tym rynku od kilku do kilkunastu miesięcy, a systemy, które stosują są ciągle modyfikowane i dostosowywane do wymagań min. Prawnych. Wedle założeń projektu firma Ministra Sprawiedliwości ma wprowadzić

taki system w ciągu miesiąca – jak to jest możliwe? - chyba, że przygotowuje się do tego projektu w sposób „tajny” lub zawarła porozumienie z jakimś Operatorem, być może za znaczną korzyść majątkową na korzystanie z jego systemu – co by wskazywało na wieloletni upór Centralnego Zarządu Służby Więziennej w wielokrotnych próbach wprowadzenia jednego Operatora we wszystkich jednostkach (podobno między innymi miał być to Operator Węgierski)

art. 8 § 4-6 k.k.w., art. 90 pkt 7 i 9 k.k.w., art. 91 pkt 11 k.k.w., art. 92 pkt 11, 13 i 14 k.k.w., art. 105b § 1, 1a i 2 k.k.w., art. 105c k.k.w., art. 217c § 1-1c, 3a i 4 k.k.w., art. 242 § 10 k.k.w.

W aktualnie obowiązujących przepisach Kodeksu karnego wykonawczego brak jest regulacji mającej charakter gwarancyjny dla osób pozbawionych wolności, która określa minimalny standard dostępu do rozmów telefonicznych osób skazanych i tymczasowo aresztowanych z obrońcą. Projektowane minimalne gwarancje ustawowe mogą być rozszerzane (z korzyścią dla osób osadzonych) w ramach porządków wewnętrznych poszczególnych jednostek penitencjarnych wydawanych na podstawie delegacji ustawowej. Przyjęcie takiego rozwiązania z jednej strony zobowiązuje administrację jednostek penitencjarnych do zapewnienia podstawowego (gwarantowanego ustawą) prawa kontaktowania się z obrońcą za pośrednictwem samoinkasującego aparatu telefonicznego, z drugiej strony umożliwi dyrektorom zakładów karnych i aresztów śledczych zwiększenie częstotliwości tych rozmów (przy uwzględnieniu specyfiki jednostki, możliwości technicznych i kadrowych). Jednostki penitencjarne w Polsce są znacznie zróżnicowane z uwagi na liczbę osadzonych, liczebność oddziałów, wyposażenie w aparaty telefoniczne, jak również liczbę pełniących w nich służbę funkcjonariuszy.

Dla przykładu można wskazać, że obecnie liczba aparatów telefonicznych i osób osadzonych w największych jednostkach penitencjarnych (pod względem populacji osadzonych) kształtuje się następująco:

- **Areszt Śledczy w Warszawie-Białolece** wyposażony w **32 aparaty telefoniczne** (pojemność 1767 osadzonych, w tym 573 tymczasowo aresztowanych);
- **Areszt Śledczy w Łodzi** wyposażony w **12 aparatów telefonicznych** (pojemność 1091 osadzonych, w tym 248 tymczasowo aresztowanych);
- **Areszt Śledczy w Lublinie** wyposażony w **20 aparatów telefonicznych** (pojemność 1048 osadzonych, w tym 362 tymczasowo aresztowanych).

Natomiast w najmniejszych jednostkach penitencjarnych (pod względem populacji osadzonych) obecnie liczba aparatów telefonicznych i osób osadzonych kształtuje się następująco:

- **Areszt Śledczy w Częstochowie** wyposażony w **6 aparatów telefonicznych** (pojemność 246 osadzonych, w tym 99 tymczasowo aresztowanych);
- **Areszt Śledczy w Świdnicy** wyposażony w **8 aparatów telefonicznych** (pojemność 290

osadzonych, w tym 72 tymczasowo aresztowanych);

- **Areszt Śledczy w Elblągu** wyposażony w **2 aparaty telefoniczne** (populacja 287 osadzonych, w tym 58 tymczasowo aresztowanych).

Wprowadzenie minimalnej częstotliwości rozmów telefonicznych z obrońcą zagwarantuje każdemu z osadzonych podstawowe prawo do kontaktu z obrońcą, niezależnie od warunków panujących w danej jednostce penitencjarnej.

NOTATKA: oczywiste wprowadzanie w błąd w powyższych wyliczeniach osób, które mają głosować nad ustawą. W naszej ocenie jest umyślne, ponieważ np.:

AŚ Warszawa Białołęka posiada 4 aparaty telefoniczne na każdym oddziale, a oddziałów ma 22, do tego 2 aparaty telefoniczne na spacerze pawilonu E, co daje łącznie ok. 90-ciu aparatów, a nie 32 (Operator telekomunikacyjny Telestrada – właściciel budek)

AŚ Łódź posiada minimum 4 aparaty telefoniczne na każdym oddziale, a oddziałów ma 12, co daje łącznie ok. 50 aparatów, a nie 12 (Operator Ahmes/ Galena)

Dodatkowo warte zaznaczenia jest, że na prośbę Dyrektora Jednostki Penitencjarnej każdy Operator dostawi aparaty w miarę potrzeb.

Wprowadzone w art. 8 § 4-6 k.k.w. zmiany wynikają z założenia, że możliwość porozumiewania się skazanych z osobami, o których mowa w art. 8 § 3 k.k.w., przez rozmowy z samoinkasujących aparatów telefonicznych, podobnie jak korzystanie przez skazanych z innych praw, powinno następować w sposób nienaruszający praw innych osób pozbawionych wolności oraz nie zakłócać ustalonego w zakładzie karnym porządku, o czym stanowi art. 104 k.k.w.

Zgodnie z projektowanymi regulacjami realizacja kontaktów za pośrednictwem samoinkasujących aparatów telefonicznych musi być zorganizowana w taki sposób, aby umożliwić osadzonemu kontakt z osobą, o której mowa w art. 8 § 3 k.k.w., nie rzadziej niż raz w tygodniu. Przy czym projekt przewiduje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeżeli wyznaczone terminy czynności procesowych wskazują na potrzebę niezwłocznego skorzystania z samoinkasującego aparatu telefonicznego, dyrektor zakładu karnego lub aresztu śledczego udziela zgody na kontakt poza terminami wynikającymi z porządku wewnętrznego obowiązującego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym. Zaprojektowana regulacja określa także sposób identyfikacji osoby, z którą nawiązuje się połączenie, co jest niezbędne dla skutecznej realizacji prawa do kontaktu z obrońcą.

Przyjęcie powyższej propozycji wiąże się także z nadaniem nowego brzmienia art. 217c k.k.w. Propozycja unormowania telefonicznych kontaktów tymczasowo aresztowanego z obrońcą uwzględnia tezę zawartą w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 listopada 2014 r. (sygn. akt K 54/13, Dz. U. poz. 1707), w której Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 217c k.k.w.

w zakresie, w jakim bezwzględnie zakazuje korzystania z aparatu telefonicznego przez tymczasowo aresztowanego w celu porozumiewania się z obrońcą, jest niezgodny z art. 42 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Rozwiązanie zaproponowane w projekcie nie zawiera bezwzględnego zakazu korzystania z aparatu telefonicznego przez tymczasowo aresztowanego do kontaktów z obrońcą, uwzględniając zarazem dotychczasowe doświadczenia związane z realizacją art. 217c k.k.w., które niejednokrotnie utrudniało prawidłową realizację czynności związanych z zabezpieczeniem właściwego toku postępowania karnego, co jest sprzeczne z głównym celem wykonywania tymczasowego aresztowania. Dotyczy to w szczególności:

- braku możliwości skutecznej weryfikacji tego czy osoba, z którą tymczasowo aresztowany prowadzi rozmowę telefoniczną, jest tą, którą organ dysponujący wskazał w zarządzeniu o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego (obecnie pomimo sprawowania nadzoru nad wybieraniem numeru telefonu podanego w zarządzeniu, administracja nie ma realnych możliwości kontroli z kim naprawdę prowadzi rozmowę osoba tymczasowo aresztowana);
- możliwości nawiązywania pośrednich kontaktów ze „światem zewnętrznym”, podczas rozmieszczenia w areszcie śledczym tymczasowo aresztowanych korzystających z aparatu telefonicznego z tymczasowo aresztowanymi, którzy nie uzyskują zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego.

W tym kontekście należy wskazać, że rozwój nowych technologii powoduje pojawianie się zagrożeń dla bezpieczeństwa jednostek penitencjarnych, które dotychczas nie były uwzględniane. **Jednym z takich zagrożeń jest nowa usługa oferowana przez operatorów telefonicznych w postaci „telekonferencji”.** Usługa ta polega na wybraniu odpowiedniego numeru telefonicznego danego operatora, zarezerwowaniu wirtualnego pokoju telekonferencyjnego i po wprowadzeniu numeru PIN zapewnieniu dostępu innych uczestników do konferencji. Sterowanie usługą i wybór opcji odbywa się za pomocą klawiatury telefonu zgodnie z komunikatami głosowymi systemu telekonferencyjnego. Rezerwację takiej konferencji może dokonać każda osoba, będąca abonentem danej sieci telefonicznej. Po ustawieniu kodu PIN, wystarczy poinformować zainteresowane osoby, które dzwoniąc na odpowiedni numer telefonu i podając ustalony kod, mogą dołączyć do telekonferencji. Przypadki takie stwierdzono na przykład w jednej z jednostek okręgu wrocławskiego, gdzie w toku prowadzonych czynności profilaktycznych ustalono możliwość **utrzymywania bezpośredniego kontaktu pomiędzy osadzonymi przebywającymi w różnych jednostkach penitencjarnych.** Powyższa funkcjonalność może być także wykorzystywana do prób nawiązania niedozwolonych kontaktów przez tymczasowo aresztowanych, co stanowić może nie tylko zagrożenie dla społeczeństwa, ale wpływać także negatywnie na tok postępowania karnego.

NOTATKA: przerażającym wydaje się fakt, że istniejąca w zasadzie od początku telefonii usługa telekonferencji jest czymś NOWYM, ponieważ Ministerstwo nie dostrzega pozytywnego

wpływu, który wynika z tej usługi, a jest nim **MOŻLIWOŚĆ KONTAKTU POMIĘDZY SOBĄ MAŁŻEŃSTW ORAZ ZWIĄZKÓW OSÓB, GDZIE OBIE TE OSOBY PRZEBYWAJĄ W JEDNOSTKACH PENITENCJARNYCH.** Prawo do kontaktu z najbliższymi i utrzymywania z nimi więzi jak i prawo do życia rodzinnego wynika bezpośrednio z Konstytucji.

Dziwnym się też wydaje ciągle podkreślanie negatywnego wpływu na min. tok postępowań karnych rozmów telefonicznych przeprowadzonych przez osadzonych w momencie gdy w obecnej funkcjonujących przepisach kodeksu KKW istnieje wręcz obowiązek nadzoru nad rozmowami, co by wskazywało, że w obecnej chwili Funkcjonariusze mieliby się z tego obowiązku nie wywiązywać - a jak wskazuje powyższy cytat do słów Ministerstwa Funkcjonariusze z tego obowiązku się wywiązują, bo jak inaczej by stwierdzono fakt utrzymywania bezpośredniego kontaktu pomiędzy osadzonymi przebywającymi w różnych Jednostkach Penitencjarnych?

W związku z powyższym koniecznym jest takie uregulowanie korzystania z aparatów telefonicznych przez osoby tymczasowo aresztowane, które zagwarantuje kontakt z obrońcą, jednocześnie realizując cele stosowania tymczasowego aresztowania.

W projekcie zaproponowano nowe brzmienie § 1 oraz dodanie § 1a-1c w art. 217c k.k.w., które stwarzają skazanym i tymczasowo aresztowanym takie same warunki związane z realizacją prawa do obrony w zakresie kontaktu z obrońcą za pomocą samoinkasujących aparatów telefonicznych oraz umożliwiają wprowadzenie zakazu korzystania z innych środków komunikacji niż samoinkasujący aparat telefoniczny. W projektowanych przepisach tymczasowo aresztowanemu zapewniono także możliwość kontaktu za pomocą samoinkasującego aparatu telefonicznego z inną osobą. Nowe brzmienie art. 217c k.k.w. pozwoli na stworzenie odpowiednich procedur ustawowych dla tymczasowo aresztowanych i umożliwi realizację celów stosowania tymczasowego aresztowania.

W projektowanych zmianach art. 217c k.k.w. proponuje się także uregulowanie kwestii związanych z trybem wydawania zarządzeń o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego. Jako zasadę przyjęto rozwiązanie obowiązywania zarządzenia o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego do kontaktu z obrońcą do czasu zakończenia wykonywania tymczasowego aresztowania, bez względu na zmianę organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje. W przypadku kontaktu telefonicznego z innymi osobami konieczne będzie uzyskanie każdorazowej zgody, ale organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, będzie mógł zarządzić inaczej.

Niniejszy projekt zawiera również uporządkowanie pozostałych kwestii związanych z realizacją prawa do korzystania przez skazanych z samoinkasujących aparatów telefonicznych. W art. 105b k.k.w. nadaje się nowe brzmienie § 1, dodaje się § 1a i uchyla się § 2 oraz dodaje się art. 105c k.k.w., zgodnie z którymi:

- **skazany co najmniej raz w tygodniu ma prawo korzystać z samoinkasującego aparatu telefonicznego na własny koszt lub na koszt rozmówcy w sposób i w terminach ustalonych w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym;**
- w uzasadnionych wypadkach dyrektor zakładu karnego może udzielić zgody na skorzystanie z samoinkasującego aparatu telefonicznego na koszt zakładu karnego (przykładowo w celu wykonywania przez skazanego prawa do obrony);
- **w szczególnie uzasadnionych wypadkach** dyrektor zakładu karnego może zezwolić na skorzystanie z samoinkasującego aparatu telefonicznego do kontaktu z rodziną i innymi osobami bliskimi poza terminami ustalonymi w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym;

NOTATKA: ograniczenie kontaktu z Rodziną jest wbrew założeniom resocjalizacji, powoduje u już i tak oddzielonych od siebie członków rodziny dodatkowe poczucie krzywdy i wyalienowania i prowadzić może do trwałego rozpadu tychże relacji. Ponadto w momencie kiedy osadzeni będą mieli potrzebę skontaktowania się ze swoimi bliskimi choćby z powodu choroby w rodzinie, a nie otrzymają takiej możliwości poziom frustracji wywoływany taką sytuacją może powodować realne zagrożenie dla bezpieczeństwa i życia Funkcjonariuszy oraz samych osadzonych.

Dodatkowo jeżeli od wielu lat w sposób właściwy i sprawny we wszystkich jednostkach w kraju każdy osadzony ma możliwość skorzystania jeden raz w ciągu doby z samoinkasującego aparatu telefonicznego w celu kontaktu z rodziną i bliskimi to niezasadne jest wprowadzanie ograniczenia do jednego telefonu w tygodniu – nawet jeżeli Ministerstwo Sprawiedliwości dodaje stwierdzenie „minimum jeden telefon w tygodniu” to należy pamiętać o wprowadzeniu nowej formy nagrody w formie dodatkowej rozmowy telefonicznej. Jak wszyscy wiemy żeby coś stało się atrakcyjne (taka forma nagrody) trzeba w sposób znaczny/radykalny ograniczyć standardową możliwość dostępu do takiego uprawnienia.

- **rozmowy telefoniczne oraz rozmowy prowadzone za pomocą innych środków łączności nie mogą być realizowane w sposób umożliwiający przekierowanie na inny niż wybrany numer telefonu lub jako telekonferencja.**

Wpływ na zaproponowane zmiany miały rozwiązania przyjęte w zmienianym art. 8 k.k.w., gdzie przyjęto założenie, że rozmowy z samoinkasujących aparatów telefonicznych, podobnie jak korzystanie z innych praw przez skazanych, powinno następować w sposób nienaruszający praw innych osób pozbawionych wolności oraz nie zakłócać ustalonego w zakładzie karnym porządku, o czym stanowi art. 104 k.k.w., a korzystanie z tych praw powinno być adekwatne do możliwości kadrowych i technicznych jednostek penitencjarnych. U podstaw zaproponowanych

zmian legły także czynniki faktyczne związane z częstymi sytuacjami, w których mogło dochodzić do niedozwolonych kontaktów za pomocą przekierowań i zestawiania tzw. „konferencji”, gdzie skazany mógł kontaktować się z osobami lub grupą osób w celu kierowania grupą przestępczą lub nawoływania do aktów nieposłuszeństwa.

NOTATKA: zapis dotyczący zakazu wykonywania połączeń na numery przekierowane pokazuje brak podstawowej wiedzy z zakresu telekomunikacji oraz teleinformatyki ze strony Ministerstwa oraz Centralnego Zarządu Służby Więziennej ponieważ każdy wie, że jest możliwość ustawienia przekierowania na telefonie np. Komórkowym, tyle tylko, że o włączeniu takiej opcji wie wyłącznie właściciel telefonu oraz Operator Telekomunikacyjny, w którego sieci pracuje ten telefon.

W TYM WYPADKU MOŻNA ZAŁOŻYĆ, ŻE KOLEJNYM PRZEPISEM WPROWADZONYM PRZEZ MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI BĘDZIE ZAKAZANIE OBYWATELOM POLSKI KORZYSTANIA Z USŁUGI PRZEKIEROWANIA ORAZ KONFERENCJI NA ICH TELEFONACH ZREALIZOWANE POPRZEZ USTAWOWE ZAKAZANIE ŚWIADCZENIA TAKICH USŁUG PRZEZ WSZYSTKICH OPERATORÓW TELEKOMUNIKACYJNYCH ŚWIADCZĄCYCH USŁUGI PUBLICZNIE.

ABSTRAKCYJNOŚĆ I NIEREALNOŚĆ TEGO ZAPISU POKAZUJE JESZCZE JEDEN PRZYKŁAD, ŻE OSADZONY DZWONIĄCY NP. DO KANCELARII ADWOKACKIEJ/SĄDU/PROKURATURY W MOMENCIE UZYSKIWANIA POŁĄCZENIA Z CENTELLĄ BĘDĄC PRZEKIEROWANY DO WŁAŚCIWEJ KOMÓRKI BĘDZIE TYM SAMYM ŁAMAŁ PRAWO, A JEGO PRAWA DO CHOĆBY NAWET OBRONY BĘDĄ AUTOMATYCZNIE NARUSZANE.

Co do usługi telekonferencji i kontaktów małżeństw nasze uwagi wskazaliśmy we wcześniejszej notatce powyżej.

Należy wskazać, że powyższe normy mają charakter gwarancyjny w zakresie określenia minimalnej liczby kontaktów telefonicznych skazanych i tymczasowo aresztowanych.

Natomiast limity te mogą być podwyższone przez dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, przy uwzględnieniu możliwości kadrowych i technicznych danej jednostki penitencjarnej. **Istotą wprowadzonej regulacji jest zagwarantowanie osadzonemu minimalnej częstotliwości telefonicznego kontaktu z obrońcą i służyc ma realizacji prawa do kontaktu z obrońcą.**

NOTATKA: jeżeli w obecnej chwili osadzony według przepisów, które funkcjonują od wielu lat ma gwarancję codziennych połączeń telefonicznych, w tym do rodziny i pełnomocników

irrationalnym wydaje się tłumaczenie przez Projektodawcę, że wprowadzone przepisy de facto ograniczające liczbę telefonów do jednego w tygodniu mają być z korzyścią dla praw samych osadzonych.

art. 110b k.k.w., art. 110a § 2 k.k.w. i art. 6a ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997

r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności

Uzyskanie zezwolenia dyrektora zakładu karnego na posiadanie w celi dodatkowego sprzętu elektronicznego w postaci odbiorników radiowych, telewizyjnych, komputerów czy innych tego typu sprzętów, a także różnego rodzaju sprzętów elektrycznych, nie stanowiących standardowego wyposażenia celi mieszkalnej, wiąże się z koniecznością ponoszenia przez zakład karny dodatkowych kosztów. Sytuacja taka jest nieakceptowalna ze społecznego punktu widzenia, albowiem każdy obywatel musi ponosić we własnym zakresie koszty użytkowania tego rodzaju sprzętów i uiszczać za to należne opłaty. W tej sytuacji, w szczególności zważywszy na dążenie do stałego zwiększania odpłatnego zatrudnienia wśród skazanych, uzasadnionym jest wprowadzenie zryczałtowanej opłaty uwzględniającej uśrednioną wysokość kosztów ponoszonych przez zakład karny w związku z użytkowaniem przez skazanych dodatkowych sprzętów elektronicznych i elektrycznych, na których posiadanie w celi jest konieczne uzyskanie zgody dyrektora.

Uzyskane środki z tytułu ponoszenia przez skazanych opłat zostaną przekazane na cele Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywiąziennych Zakładów Pracy, co pozwoli na dalsze zwiększanie odpłatnego zatrudnienia skazanych.

W projektowanym art. 110b § 3 k.k.w. ustalony został sposób i termin pobierania opłaty, a w art. 110b § 4 k.k.w. przewidziano możliwość późniejszego uiszczenia opłaty w przypadku przejściowego braku środków finansowych na koncie skazanego. Nie wyłącza to cofnięcia zgody przez dyrektora zakładu karnego na korzystanie z dodatkowych sprzętów elektronicznych i elektrycznych, na zasadach ogólnych regulujących te kwestie.

Wprowadzona regulacja przewiduje także możliwość zwolnienia skazanego w szczególnie uzasadnionych wypadkach od ponoszenia opłaty, przy czym przepis zawiera przykładowe wskazanie tego rodzaju okoliczności, nie stanowiąc zarazem katalogu zamkniętego z uwagi na różnorodność i wielość sytuacji, które mogą uzasadniać tego rodzaju decyzję dyrektora zakładu karnego.

Z uwagi na charakter tych opłat, gdy skazany zwalniany z zakładu karnego zalegałby z uiszczeniem opłaty, stanie się ona obowiązkiem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479) i będzie podlegać egzekucji na podstawie jej przepisów.

Wysokość opłat zostanie ustalona w drodze rozporządzenia Minister Sprawiedliwości, z uwzględnieniem konieczności wprowadzenia mechanizmu jej corocznej waloryzacji.

Proponowana zmiana art. 110a § 2 k.k.w. spowoduje, że zezwolenie na posiadanie dodatkowego sprzętu elektronicznego i elektrycznego **będzie wydawane na daną celę, i w konsekwencji wszystkich osadzonych w tej celi, co pozwoli na równomierne obciążenie wszystkich osadzonych w danej celi zryczałtowaną opłatą.**

Założeniem projektowanych rozwiązań jest wprowadzenie obowiązku uiszczania opłaty, o której mowa w projektowanym art. 110b § 1 k.k.w., przez wszystkich skazanych przebywających w celi mieszkalnej. Rozwiązanie to jest podyktowane względami praktycznymi. W warunkach jednostek penitencjarnych urządzenia stanowiące dodatkowe wyposażenie cel mieszkalnych, mimo że stanowią własność jednego ze współosadzonych, są użytkowane w podobnym stopniu przez pozostałe osoby zakwaterowane w tej samej celi mieszkalnej. Przyczyną takiego stanu rzeczy, jest zasada, zgodnie z którą wydawane są zgody na użytkowanie pojedynczych sztuk danego urządzenia w każdej celi **i niedopuszczalnym jest, aby w jednej celi mieszkalnej znajdowało się np. kilka telewizorów lub kilka czajników elektrycznych jednocześnie.**

NOTATKA: z powyższego wynika jednoznacznie, że Ministerstwo Sprawiedliwości nie zna realiów podległych sobie Jednostek Penitencjarnych – w celach wieloosobowych, np. 16-to, 20-to osobowych wydawane są minimum dwa czajniki oraz jeden telewizor na każdych 10-ciu osadzonych. W innej sytuacji dochodziłoby do frustracji, nieporozumień i incydentów w celach mieszkalnych.

Sytuacja, w której tylko jeden ze skazanych otrzymuje zezwolenie, a pozostali są zobowiązani do uiszczania opłaty, mogłaby prowadzić – podobnie jak obciążenie opłatą tylko skazanego, który otrzymał zezwolenie – do sytuacji konfliktowych. Zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami **wszyscy skazani przebywający w jednej celi mieszkalnej będą zobowiązani do ponoszenia opłaty bez względu czy wnioski o dodatkowy sprzęt elektroniczny lub elektryczny złożyli wszyscy skazani czy tylko jedno lub kilku z nich.**

NOTATKA: irracjonalność tego uzasadnienia pokazuje przykład gdy osadzony dostaje zgodę na posiadany indywidualnie do np. nauki języka discman lub przenośne DVD, wedle założeń proponowanej zmiany wszyscy osadzeni z nim w jednej celi poniosą koszty jego indywidualnego nauczania.

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI ZAPOMINA TEŻ O SYTUACJI GDY DO CELI TRAFI OSADZONY BĘDĄCY W TRANSPORCIE POMIĘDZY

JEDNOSTKAMI I SPĘDZI W TEJ CELI JEDNĄ – DWIE NOCE, CZY ON WTEDY TEŻ MA ZOSTAĆ OBCIĄŻONY OPŁATĄ ZA ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ? A CO Z OSADZONYMI W JEDNOSTKACH, W KTÓRYCH WYSTĘPUJE WYJĄTKOWO CZĘSTA ROTACJA POMIĘDZY CELAMI? CZY ONI WSZYSCY BĘDĄ OBARCZANI Z POWODU NIESPŁACENIA TYCH KOSZTÓW POSTĘPOWANIEM KOMORNICZYM?

Dlatego poniżej przedstawiamy treść oryginalnej propozycji zapisu złożonej przez Katarzynę Ewę Wierzbicką, której treść jest spójna i logiczna oraz pozbawiona wad z implementowanego art 110 b rozwiązania:

Propozycja:

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o opłatach ponoszonych przez osoby osadzone za sprzęt RTV posiadany przez nie w celi mieszkalnej.

§ 1

Sprzęt RTV wydawany na podstawie art. 110A § 2 KKW osadzonemu do celi mieszkalnej z wyłączeniem odbiorników telewizyjnych oraz przystawek STB, chyba, że jest to kolejny OTV lub STB w celi mieszkalnej – otrzymywany jest przez tego osadzonego po uiszczeniu przez niego na wskazany rachunek Jednostki Penitencjarnej opłaty wymienionej w § 2 niniejszego Rozporządzenia.

§ 2

Opłata na pokrycie zużycia energii elektrycznej wyliczana jest według wzoru: moc znamionowa danego sprzętu RTV wydane osadzonemu x 24 godziny x 30 dni x stawka za energię elektryczną opłacana w danym okresie rozliczeniowym przez Jednostkę Penitencjarną.

§ 3

Opłata za wszystkie sprzęty RTV wydane osadzonemu pobierana jest z góry za kolejny miesiąc.

§ 4

W przypadku wycofania przez osobę uprawnioną zgody na posiadanie sprzętu RTV przez danego osadzonego nadpłacona kwota w wysokości 1/30 za każdy pozostały dzień danego miesiąca zwracana jest na konto depozytowe tego osadzonego – zgodnie z zapisem art. 113 § 1 KKW.

§ 5

Każdy osadzony ma indywidualne prawo do posiadania sprzętów RTV zgodnych z zapisami Ustawy Kodeks Karny Wykonawczy oraz aktów niższego rzędu, w tym OTV, STB, radioodbiorników, konsol oraz komputerów osobistych. Prawo to jest realizowane tylko po spełnieniu przez danego osadzonego warunków § 1 niniejszego Rozporządzenia.

Akt prawny wchodzi w życie z dniem.....

Uzasadnienie:

Wprowadzenie tego Rozporządzenia pozwoli na znaczne oszczędności w rachunkach za energię elektryczną w Jednostkach Penitencjarnych, ponadto forma ryczałtowego rozliczenia według wzoru: moc znamionowa urządzenia RTV x 24 godziny x 30 dni x stawka za energię elektryczną opłacana w danym okresie rozliczeniowym przez Jednostkę Penitencjarną przyniesie przychód po stronie Jednostki Penitencjarnej, gdyż nawet gdyby każde z wydanych osadzonemu urządzeń RTV pracowało w trybie ciągłym (24 godziny/7dni w tygodniu/365 dni w roku) to statystycznie osiągnie około 30-40% swojej mocy znamionowej, tym samym realna opłata za zużytą energię elektryczną będzie o wiele niższa. Co za tym idzie z zyskiem dla Jednostki Penitencjarnej będzie wydanie osadzonym jak największej ilości sprzętu RTV, w tym m. in. Konsol, których moc znamionowa to często 350W, a realne zużycie energii elektrycznej to 50 - 120W (wg mediany). Dlatego mając na uwadze czynniki społeczne oraz makro i mikroekonomiczne jako lobbystka zawodowa (nr 00530 w rejestrze MSWiA) proszę Pana Ministra o rozważenie proponowanego przeze mnie rozwiązania.

Z poważaniem

Katarzyna Ewa
Wierzbicka

W zamierzeniu pobieranie ryczałtu za prąd od wszystkich skazanych przebywających w celi powinno wpłynąć także na ich motywację do podjęcia zatrudnienia podczas pobytu w izolacji penitencjarnej.

Zmiana art. 6a ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności ma charakter wynikowy w związku z wprowadzeniem art. 110b § 2 k.k.w.

NOTATKA WŁASNA ciekawe czy Minister Woś też raz na tydzień rozmawia ze swoimi dziećmi/rodziną?

Czyżby Minister Woś wzorem swojego lidera Pana Ziobry, który działa na szkodę Polaków blokując wsparcie z UE chce go przebić będąc pierwszym Ministrem, który nie tylko systemowo stworzy osoby trwale wykluczone ze społeczeństwa, ale i doprowadzi do masowych buntów w więzieniach?

Najgorsze, że na tym cierpią Rodziny – czyli Ci co podobno są na sztandarach Zjednoczonej Prawicy

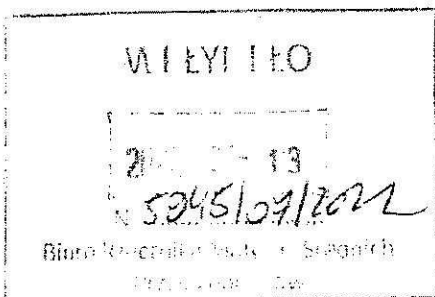
WPK
14.07.2022
Główny Urząd
Wydatki
Damián L. Wozniak
W naw. WPK. 877.

DIALTECH Sp. z o.o.

ul. Wilczak 16a/6

61-623 Poznań

Poznań, dnia 28 czerwca 2022r.

Adam Abramowicz

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

ul. Wilcza 46

00-679 Warszawa

WNIOSEK O PODJĘCIE CZYNNOŚCI PRZEZ RZECZNIKA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Mając na uwadze dotychczasową działalność Pana Rzecznika na rzecz przestrzegania praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców oraz posiadane ustawowe kompetencje, a także dziękując za dotychczasowe zaangażowanie w sprawę, zgłoszone uwagi i przedstawione stanowisko; uprzejmie informuję, iż mimo licznych krytycznych uwag środowisk branżowych, Pana Rzecznika, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, czy Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rząd przygotował w praktycznie niezmienionej wersji i skierował do Sejmu rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2376), którego skutkiem będzie wywłaszczenie, min. takich przedsiębiorców jak Dialtech z obecnie prowadzonej działalności.

W związku z tym, zwracam się z uprzejmą prośbą do Pana Rzecznika o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony naszych praw jako przedsiębiorcy zgodnie z art. 8 i 9 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. z 2018 r. U. poz. 648) oraz zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 t.j. z późn. zm.) z uwagi na fakt, iż wskutek przyjęcia w/w Projektu w obecnym brzmieniu, w tym również zaniechania

określenia sytuacji prawnej przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających na rynku niepublicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, nastąpi naruszenie praw i interesów Dialtech Sp. z o.o. (dalej: „Dialtech”), wobec czego, w szczególności zwracam się o:

- zajęcie stanowiska oraz zgłoszenie uwag w trakcie prac parlamentarnych odniesieniu do oceny skutków regulacji w/w Projektu (druk 2376) na płaszczyźnie uniemożliwienia kontynuacji prowadzenia działalności gospodarczej przez Dialtech, który świadczy usługi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych, negatywnej oceny skutków proponowanych zmian w zakresie konieczności zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej, braku regulacji odnoszących się do określenia skutków jej przyjęcia w zakresie wpływu na trwałość prowadzenia działalności gospodarczej, braku przepisów uwzględniających status prawny infrastruktury telekomunikacyjnej będącej własnością Dialtech, umieszczonej w jednostkach penitencjarnych, pominięcie kwestii odszkodowań dla Dialtech za nagłe i całkowite wykluczenie z rynku, jak również braku przepisów przejściowych pozwalających na dostosowanie się do proponowanych zmian przez Dialtech.
- poprzez uznanie, że projekty w obecnym brzmieniu są sprzeczne z powszechnie obowiązującymi regulacjami, istotnie oraz rażąco naruszają swobodę prowadzenia działalności gospodarczej oraz są niezgodne z założeniami państwa prawa, które winno respektować prawa gwarantowane przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej.
- w celu zagwarantowania skutecznej ochrony praw Dialtech, zgodnie z zasadą poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorcy.

Grzegorz Rychter

Maciej

WPK
20.07.2022

OWYBYSPICALNIA
Wydział
an
zu!

Dot. WPK. 827.2022
6-6

biuro@rzecznikmsp.gov.pl

Od: Małgorzata Solarczyk <m.solarczyk@kike.pl>
Wysłano: wtorek, 5 lipca 2022 13:52
Do: biuro@rzecznikmsp.gov.pl
DW: Karol Skupień
Temat: KIKE/KIGEIT - Stanowisko Izb dotyczące prac legislacyjnych nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2376).
Załączniki: 380-GRAP-22.pdf; 380-GRAP-22-1.pdf; 380-GRAP-22-2.pdf; 380-GRAP-22-3 Stanowisko KIKE z dnia 24.11.2021 (UD282 i UD287).pdf; 380-GRAP-22-4.pdf; 380-GRAP-22-5.pdf

Szanowni Państwo,

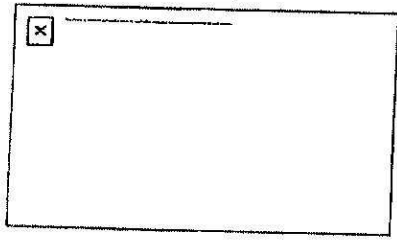
w imieniu Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej i Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji przesyłam w załączeniu wspólne Stanowisko Izb dotyczące prac legislacyjnych nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2376).

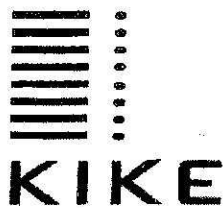
--
Z poważaniem,
Małgorzata Solarczyk
tel. 606 889 921

Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
tel. 22-29-28-700 fax. 22-29-28-701
02-013 Warszawa, ul. Lindleya 16/304
KRS 0000316678 Regon 141637225
NIP 9512270210

WPK
2022-07-05
nr 827.2022
Biuro Rzecznika Małych i Średnich
Przedsiębiorców

Konferencja KIKE 2022 - zarejestruj się!

Warszawa, dnia 4 lipca 2022 r.

ID KIKE: GRAP-380/22

Sz. P. Adam Abramowicz
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
ul. Wilcza 46, 00-679 Warszawa
biuro@rzecznikmsp.gov.pl

Znak sprawy: WF¹.877.2021.GG

PILNE! CZYTANIE PROJEKTU USTAWY ODBĘDZIE SIĘ NA POSIEDZENIU SEJMU WYZNACZONYM NA 6 I 7 LIPCA 2022 R. BEZPOŚREDNIO PO ZAKOŃCZENIU I CZYTANIA PROJEKTU USTAWY, DNIA 7 LIPCA 2022 R. O GODZINIE 14:00, PROJEKT BĘDZIE ROZPATRYWANY PRZEZ KOMISJĘ NADZWYCZAJNĄ DO SPRAW ZMIAN W KODYFIKACJACH.

KIKE i KIGEIT JUŻ NA WSTĘPIE PISMA UPRZEJMIE PROSZA, BY W POSIEDZENIU KOMISJI SEJMOWEJ WZIAŁ UDZIAŁ PRZEDSTAWICIEL RZECZNIKA MŚP.

Szanowny Panie Rzeczniku,

dnia 21 czerwca 2022 roku do Sejmu wpłynął rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 2376). Projekt nowelizacji zakłada m.in. **wykluczenie możliwości świadczenia usług telekomunikacyjnych w zakładach penitencjarnych na zasadach wolnego i konkurencyjnego rynku poprzez wprowadzenie monopolu państwa** w tym obszarze działalności. Jednocześnie wzbudza uzasadnione wątpliwości związane z bezpieczeństwem i ciągłością świadczenia usług telefonicznych dla osadzonych w jednostkach penitencjarnych. Proponowana regulacja **uderza bezpośrednio w małych i średnich przedsiębiorców** prowadzących obecnie działalność gospodarczą tego rodzaju i to w sposób nieuzasadniony oraz sprzeczny z prawem krajowym i unijnym.

W opinii Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej (dalej: „KIKE”) oraz Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej: „KIGEIT”) projekt ustawy powinien być oceniony negatywnie ze względu na szkodliwy charakter regulacji i zagrożenie dla rynku telekomunikacyjnego nie tylko po stronie działających w jego ramach przedsiębiorców, ale również korzystających z usług telekomunikacyjnych konsumentów.

1. Zagadnienia wstępne

W toku prac legislacyjnych na etapie przedsejmowym, mając na względzie uzasadnione obawy przedsiębiorców zrzeszonych w Radzie Przedsiębiorców, Rzecznik MŚP złożył stanowisko w sprawie ustawy na ręce Ministra Sprawiedliwości, który odpowiada za projekt. Stanowisko to odnosiło się wówczas do konkretnych przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (UD287), które to **przepisy zostały jednak przeniesione do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (UD282)**, będącego przedmiotem niniejszego pisma.

Złożone w toku konsultacji i opiniowania stanowiska, w tym również pismo Rzecznika MŚP, Prezesa UOKiK, Prezesa UKE i organizacji branżowych (KIKE, KIGEiT, Krajowej Izby Gospodarki Cyfrowej) zostały bezkrytycznie zignorowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Uwagi zawarte w tych stanowiskach, odnoszące się do projektowanych przepisów w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych, nie zostały w jakiegokolwiek części uwzględnione.

Co więcej, przeniesienie przepisów z jednego projektu do drugiego, nie zostało połączone z przekazaniem wszystkich uwag zgłoszonych w toku prac przedsejmowych. Zrodziło to niedopuszczalną sytuację, w której uwagi Rzecznika i innych podmiotów zgłoszone do przepisów znajdujących się uprzednio w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (UD287) **nie zostały przekazane do Sejmu** wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (UD282). **Wobec tego złożone w toku prac przedsejmowych uwagi – zarówno w trakcie opiniowania, jak i konsultacji publicznych, zostały de facto zupełnie pominięte przy przekazaniu ustawy do prac parlamentarnych.**

2. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania projektu

W opinii Izby, proces konsultacji projektu ustawy został zlekceważony, a jego wynik wydaje się być jedynie iluzorycznym wypełnieniem obowiązków.

Raporty z konsultacji i opiniowania projektu zawierają niezwykle lakoniczne odpowiedzi projektodawcy na złożone uwagi. Powtarzająca się w szeregu przypadków niemal jednakowa odpowiedź projektodawcy na uwagi jest nielogiczna i niepoparta żadnymi argumentami. Odpowiedź ta brzmiała

następująco (cytat z dokumentu zatytułowanego „Konsultacje publiczne - tabela uwag projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw”, pkt 6):

„Uprzejmie wskazuję (co odnieść można też do uwag innych podmiotów podnoszonych w zakresie nowego sposobu realizacji praw osób pozbawionych wolności do rozmów telefonicznych) na nietrafność zarzutów dotyczących projektowanej organizacji telefonii dla osadzonych, w tym między innymi, powstania monopolu i ograniczenia swobody gospodarczej przedsiębiorców, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych. Należy bowiem zauważyć, że usługi te z wykorzystaniem samoinkasujących aparatów telefonicznych świadczone są dla osadzonych przebywających w tych jednostkach, tj. odnoszą się do zamkniętego kręgu użytkowników, charakteryzujących się wąskim, trwale ustalonym kryterium podmiotowym (odbywanie kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania), a tym samym usługi te nie mają charakteru publicznie dostępnej sieci/usługi telefonicznej w rozumieniu ustawy z dnia 9 grudnia 2019 r. - Prawo telekomunikacyjne. Ponadto biorąc pod uwagę obecną sytuację, w której usługi telefoniczne dla osadzonych świadczone są przez różne firmy, czego konsekwencją są zróżnicowane stawki opłat za rozmowy telefoniczne i wykorzystywanie różnych form rozliczeń tzn. kart przedpłaconych, projektodawca uznaje za zasadne uporządkowanie tych spraw i wdrożenie jednolitego rozwiązania we wszystkich jednostkach penitencjarnych. Wdrożenie takiego systemu zapewni jednakowe zasady korzystania przez osadzonych z usług telefonicznych przy tożsamych stawkach opłat za rozmowy telefoniczne. Rozwiąże to problemy, jakie obecnie występują przy przeniesieniu osadzonych z jednej jednostki penitencjarnej do drugiej, w której usługi świadczy inny operator. Argument wskazujący na brak doświadczenia przywieziennych zakładów pracy w prowadzeniu działalności telekomunikacyjnej wydaje się również być bezpodstawny. Podmioty te prowadzą obecnie szerokie spektrum działalności gospodarczej, a powierzenie przez Ministra Sprawiedliwości dodatkowych zadań, związanych z telefonią dla osadzonych nie zakłóci w opinii CZSW prawidłowego toku wykonywania ustawowych obowiązków tych podmiotów, przyczynić się zaś może do poprawy ich kondycji, co sprzyjać będzie dalszemu zatrudnianiu osób pozbawionych wolności”.

Wydaje się zatem, że z odpowiedzi udzielonej na uwagi Rzecznika MŚP (jak również uwagi innych podmiotów) Ministerstwo Sprawiedliwości udziela jednej, powtarzalnej odpowiedzi, obejmującej twierdzenia jakoby:

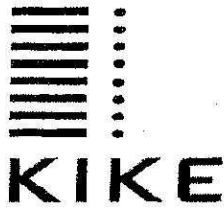
- 1) projektowane rozwiązania nie prowadziły do powstania monopolu, czego przyczyną ma być niepubliczny charakter usług;
- 2) projektowane rozwiązania stanowiły remedium na obowiązywanie różnych „stawek opłat”;
- 3) projektowane rozwiązanie rozwiąże rzekome problemy, które mają występować przy przeniesieniu pomiędzy jednostkami penitencjarnymi.

Tezy te są oczywiście niezasadne.

Projektodawca **wprost przyznaje**, że celem ustawy jest wyłączenie możliwości prowadzenia jakiegokolwiek konkurencyjnej działalności na rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w jednostkach penitencjarnych („*wdrożenie takiego systemu zapewni jednakowe zasady korzystania przez osadzonych z usług telefonicznych przy tożsamyh stawkach opłat za rozmowy telefoniczne*”). **Należy to zatem rozpatrywać w kategorii monopolu państwa.** Projektodawca próbuje przy tym uzasadniać rzekome niemonopolizowanie rynku niepublicznym charakterem usług świadczonych w jednostkach penitencjarnych. Kwalifikacja usługi jako publicznej czy niepublicznej ma jednak znaczenie jedynie z punktu widzenia części przepisów Prawa telekomunikacyjnego, jednakże nadal każdy podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną prowadzi ją na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. **Kwestia kwalifikacji usługi nie ma zatem żadnego znaczenia z punktu widzenia występowania monopolu tj. potocznie nazywanej tak pozycji dominującej posiadanej na rynku przez jeden tylko podmiot. W tym przypadku byłby to dodatkowo podmiot zależny od Skarbu Państwa.**

W dalszej mierze należy wskazać, że próba ujednoczenia cen usług w jednostkach penitencjarnych jest zupełnie nieuzasadniona. Konkurencyjny rynek cechuje się bowiem właśnie tym, że ceny usług są różne i w ten sposób kształtują rywalizację o klienta między przedsiębiorcami. Brak konkurencyjności przy jakichkolwiek usługach jest zjawiskiem, które ze swej istoty nie prowadzi ani do podwyższenia jakości usług, ani obniżenia cen detalicznych

Wskazać także należy, że przy pracach nad projektem nie przeprowadzono rzetelnej analizy ani oceny, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, o co wnosił wprost Rzecznik MŚP w swoim stanowisku.

Tym samym wpływ regulacji na rynek telekomunikacyjny nie został prawidłowo uwzględniony w OSR przekazanej do prac parlamentarnych. W OSR wskazuje się jedynie na gwarancyjny dla osadzonych charakter zmian, jednak zupełnie nie zwraca uwagi na wpływ nowelizacji na przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych. Przedsiębiorcy ci zostali uwzględnieni w pkt 4. OSR i wskazani jako podmioty, na które oddziałuje projekt. Jak można jednak zauważyć, projektodawca zastania się przy określeniu wielkości wpływu „brakiem danych” i jednocześnie zupełnie nie dokonuje oceny skutków regulacji w tym zakresie, a skutki te w rzeczywistości będą niezwykle rozległe, bowiem prowadzić będą do całkowitego pozbawienia części małych i średnich przedsiębiorców telekomunikacyjnych możliwości świadczenia przez nich usług.

3. Sprzeczność z prawem krajowym i prawem unijnym

Projekt zawiera przede wszystkim zapisy sprzeczne z zasadami Konstytucji RP, a szczególnie z art. 20, który stanowi, iż *społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej*, a także z art. 22 dopuszczającym ograniczenie wolności działalności gospodarczej tylko w drodze ustawy i **tylko ze względu na ważny interes publiczny**.

Przepisy Konstytucji RP w zakresie działalności gospodarczej powtarza ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. W tym zakresie wyraźne są kolejne sprzeczności projektu szczególnie z art. 2, konkretyzującym **zasadę wolności działalności gospodarczej**.

Dalej wskazać należy na niezgodności projektu z prawem unijnym. Uwaga winna być skierowana na regulację dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej. W tym zakresie projekt nie jest zgodny z art. 1 ust. 1 dyrektywy, wprowadzającym kluczową zasadę, że *Państwa Członkowskie nie przyznają oraz nie utrzymują w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia i/lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej*.

4. Szkodliwość wobec konkurencyjności na rynku usług telekomunikacyjnych

Nowelizacja **absolutnie szkodzi konkurencyjności na rynku usług telekomunikacyjnych wprowadzając w nieuzasadniony sposób monopoli państwa na świadczenie takich usług w zakładach penitencjarnych**. Tym samym łamie wspomnianą wcześniej zasadę swobody działalności gospodarczej

i jednocześnie pozbawia konsumentów – tj. osadzonych w zakładach penitencjarnych, możliwości wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych. Nowelizacja art. 105b oraz 217c Kodeksu karnego wykonawczego zakłada bowiem wyznaczenie – w drodze jednostronnej decyzji Ministra Sprawiedliwości – **jednego, centralnego podmiotu, będącego przywiązannym zakładem pracy, który miałby zapewnić realizację usług telefonicznych we wszystkich jednostkach penitencjarnych.**

KIKE i KIGEIT zwracają uwagę, że obecnie usługi telekomunikacyjne w jednostkach penitencjarnych świadczone są przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dysponujących własną infrastrukturą, długoletnim doświadczeniem, zorganizowanym systemem wsparcia dla użytkowników (osadzonych). Projektowane przepisy prowadzą do całkowitego wykluczenia tych przedsiębiorców z rynku, a w przypadku przedsiębiorców, których jedynym przedmiotem działalności jest właśnie świadczenie usług telefonicznych w jednostkach penitencjarnych – **całkowitego pozbawienia ich możliwości prowadzenia swojej działalności.**

5. Wadliwe przepisy projektu

Wcześniej przytoczone argumenty odnoszą się przede wszystkim do następujących przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 2376):

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, z późn. Zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

(...)

46) w art. 105b:

d) po § 3 dodaje się § 4–6 w brzmieniu:

„§ 4. Realizację uprawnienia, o którym mowa w § 1, można powierzyć przywiązannemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2021 r. poz. 179), wskazanemu przez Ministra Sprawiedliwości w drodze decyzji, która podlega opublikowaniu w dzienniku urzędowym tego Ministra.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22 i 655.

§ 5. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, realizowane jest w oparciu o odrębne dla każdego zakładu karnego umowy, podpisane przez dyrektorów tych zakładów z podmiotem, o którym mowa w § 4.

§ 6. Dyrektor Generalny Służby Więziennej określi, w drodze zarządzenia, warunki umów, o których mowa w § 5.”;

(...)

82) w art. 217c:

e) po § 4 dodaje się § 5–7 w brzmieniu:

„§ 5. Realizację uprawnienia, o którym mowa w § 1 pkt 1, można powierzyć przywieziennemu zakładowi pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności, wskazanemu przez Ministra Sprawiedliwości w drodze decyzji, która podlega opublikowaniu w dzienniku urzędowym tego Ministra.

§ 6. Uprawnienie, o którym mowa w § 1 pkt 1, realizowane jest w oparciu o odrębne dla każdego aresztu umowy, podpisane przez dyrektorów tych aresztów z podmiotem, o którym mowa w § 5.

§ 7. Dyrektor Generalny Służby Więziennej określi, w drodze zarządzenia, warunki umów, o których mowa w § 6.”;

Art. 13. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, 1728 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655)

1) w art. 4 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Służba Więzienna współdziała z przywieziennym zakładem pracy, wskazanym w decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w art. 105b § 4 i art. 217c § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, przy realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych.

5. Dyrektor Generalny Służby Więziennej zawiera z dyrektorem przywieziennego zakładu pracy, o którym mowa w ust. 4, porozumienie, w którym określone zostaną warunki techniczne i wymogi dla systemu służącego realizacji uprawnień skazanych i tymczasowo aresztowanych do rozmów telefonicznych, a także czas trwania porozumienia i inne istotne jego elementy.”.

Poza powyższymi przepisami, zaniepokojenie Izb budzą również inne regulacje, które od początku prac legislacyjnych zawarte były w projekcie nowelizacji ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (UD287, druk sejmowy 2384). Wśród nich powinno się wyróżnić chociażby zagrożenie dla

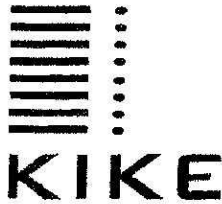
bezpieczeństwa realizacji usług telekomunikacyjnych poprzez przyznanie niezwykle szerokich uprawnień nowej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej – Inspektoratu Wewnętrznej Służby Więziennej (IWSW). Co więcej, projekt zawiera liczne sprzeczności między przepisami, a także między przepisami a uzasadnieniem. KIKE szczegółowo wyraziło krytykę w tym zakresie w stanowisku z dnia 24 listopada 2021 roku złożonym w toku konsultacji publicznych ustawy (*załącznik do pisma*).

6. Skutek ustanowienia regulacji

Skutkiem ustanowienia przepisów w obecnie procedowanym brzmieniu będzie pozbawienie małych i średnich przedsiębiorców możliwości świadczenia usług telekomunikacyjnych w zakładach penitencjarnych na rzecz wprowadzenia monopolu państwa na tym rynku. Wyraźnie należy podkreślić, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący obecnie usługi na tym rynku koncentrują się w wielu przypadkach wyłącznie na usługach w jednostkach penitencjarnych. Dokonali także licznych i kosztownych inwestycji w infrastrukturę zainstalowaną w jednostkach penitencjarnych (m. in. aparaty samoinkasujące, instalacje kablowe itp.). Tymczasem z żadnych stanowisk projektodawcy, w tym odpowiedzi na uwagi zgłoszone w ramach opiniowania i konsultacji publicznych, nie wynika co miałyby się stać z tą infrastrukturą po rozpoczęciu świadczenia usług przez przywieźnienny zakład pracy.

Należy podkreślić obok tego, że przedsiębiorcy obecnie świadczący usługi telekomunikacyjne w tych jednostkach posiadają ugruntowaną pozycję na rynku. Tym samym cechują się szerokim doświadczeniem w świadczeniu tego rodzaju usług, a szczególnie w podejmowaniu działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa sieci, a także stałości świadczonych usług. Dysponują ponadto kompletną infrastrukturą techniczną ulokowaną w jednostkach penitencjarnych i zatrudniają odpowiednio wykwalifikowany personel zorganizowany w zespoły. Podmioty te spełniają zatem wszelkie przesłanki do tego, aby w prawidłowym stopniu wykonywać powierzone im zadania z zakresu telekomunikacji. W świetle tych okoliczności ciężko jest doszukiwać się jakichkolwiek powodów dla wprowadzenia przedmiotowej nowelizacji i wyłączenia przedsiębiorców obecnie świadczących usługi w jednostkach penitencjarnych. Więcej – w opinii Izby takich powodów nie ma w ogóle, a skutki nowelizacji mogą być wyłącznie negatywne.

Mając na uwadze powyższe, drastyczną konsekwencją wprowadzenia ustawy będzie pozbawienie możliwości dalszego prowadzenia działalności gospodarczej przez te podmioty i to w ciągu zaledwie kilkunastu dni od wejścia w życie ustawy. Przepisy projektowanej ustawy nie zawierają bowiem żadnych szczególnych przepisów przejściowych dotyczących opisywanych przepisów.

Mając na uwadze powyższe, Izby zwracają się do Rzecznika MŚP z prośbą o podjęcie pilnej interwencji w sprawie ustawy – tym razem na etapie prac sejmowych. Aktywność Rzecznika MŚP będzie niezwykle cennym wsparciem dla zagrożonych przedsiębiorców w toku procesu legislacyjnego toczącego się w parlamencie. Deklarujemy przy tym, że jesteśmy gotowi na wszelkie spotkania i konsultacje z Biurem Rzecznika MŚP, gdyby pojawiła się potrzeba dodatkowego przedstawienia wynikających z ustawy problemów i negatywnych konsekwencji.

Na koniec pragnę wskazać, że Izby zaapelowały również o interwencję do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Organy te również wzięły udział w konsultacjach publicznych projektu przepisów odnoszących się do omawianej regulacji, a ich krytyczne stanowiska także nie spotkały się z pozytywnym odzewem projektodawcy. Wyrażamy nadzieję, że współpraca organów centralnych i Rzecznika MŚP okaże się być remedium na niezwykle szkodliwą dla rynku telekomunikacyjnego propozycję ustawy.

Jednocześnie informuję, że członek KIGEIT – Exatel S.A. nie popiera niniejszego stanowiska Izby.

Karol Skupień

Prezes Zarządu

Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej

Stefan Kamiński

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Stefana Kamińskiego
Data: 2022.07.05 13:25:34 CEST
Powód: Złożenie podpisu

Prezes Zarządu

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Załączniki:

- *stanowisko KIKE z dnia 24 listopada 2021 r. do projektów ustaw UD282 i UD287,*
- *stanowisko Rzecznika MŚP z dnia 3 grudnia 2021 r. do projektu ustawy UD282,*
- *tabela korelacji przepisów projektów ustaw UD282 i UD287,*
- *fragment tabeli uwag z konsultacji publicznych projektu UD287,*
- *fragment tabeli uwag z opiniowania projektu UD287.*